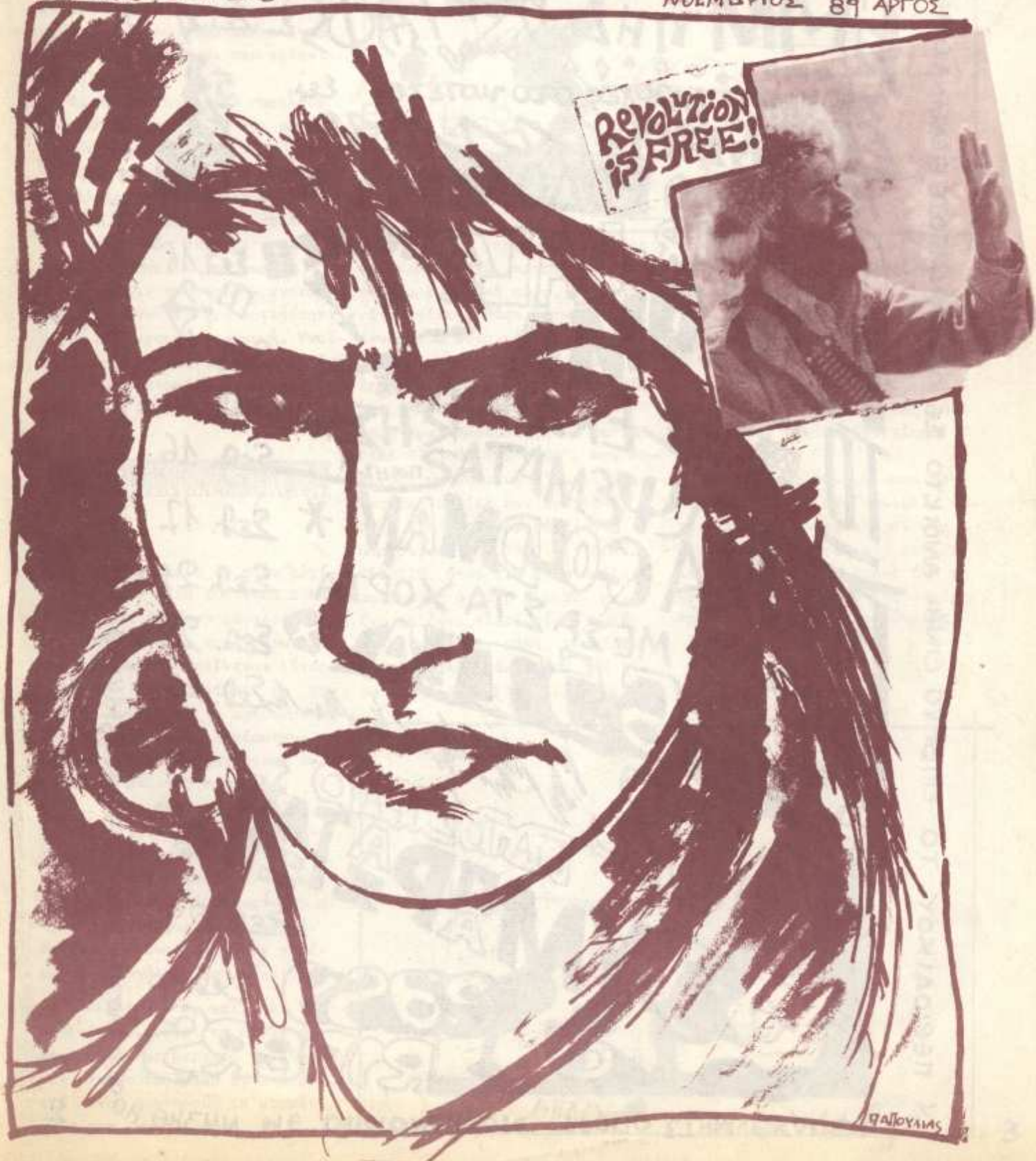

ΕΜΒΡΥΟ

ΤΕΥΧΟΣ 3 ΔΡΧ. 200

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 89 ΑΡΧΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑΠΟΜΑ ΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ, ΦΤΩΧΕΙΑ	Σελ. 3
ΕΚΑΜ Ή Η ΖΩΗ ΤΑΦΩ	Σελ. 4
ΧΙΟΥΜΟΡ, ΕΜΦΟΧΕΣ ΣΤΟ ΠΟΤΕΤΕΙ	Σελ. 5
ΕΝ ΚΙΝΗΞΕΙ	Σελ. 7
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΡΟΔΟ	Σελ. 8
CAMIR LALA ΠΟΙΗΣΗ	Σελ. 11
ΑΠΚΟΜΑ	Σελ. 12
ΤΟ ΤΑΜ ΤΑΜ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ ΚΟΜΙΞ	Σελ. 14
ΨΕΜΑΤΑΣ ΠΟΙΗΣΗ	Σελ. 16
ΕΝΙΜΑ GOLDMAN *	Σελ. 17
ΚΡΥΜΕΝΟΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΧΟΡΤΑ	Σελ. 21
265 ΤΕΤΑ *	Σελ. 22
ΧΑΟΣ	Σελ. 24
ΓΙΑΤΟ ΣΤΡΑΤΟ	Σελ. 25
ΣΥΜΠΡΑΤΗ	Σελ. 29
easy	Σελ. 30
RIDERS	

ΚΑΡΑΤΖΑ 612 52 INΑΧΟΥ 140 21200 ΑΡΡΟΣ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΔΕΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ

«Τα Πολλά Λόγια» Είναι ΦΤΩΧΕΙΑ

Δεν είχε τύχει ποτέ να δω ζωντανούς τους PINK FLOYD. Την τελευταία νύχτα της άνοιξης το συγκρότημα με το σημερινό του σχήμα, βρέθηκε στην Αθήνα για πρώτη φορά απέναντι στο ελληνικό κοινό.

Το πρόβατο ανίερο παρελθόν η απουσία του WATERS και οι γερασμένες φάτσες στον τύπο με γέμιζαν αμφιβολίες, μα πέρασα κατάλληλα εφοδιασμένος την πύλη. Για να ακριβολογώ, το δέος κι ο θαυμασμός για ένα χαμένο θρόνο με έστειλαν ως εκεί.

Λίγο πριν το σκοτάδι κυριαρχήσει, η Αγγλική σχολαστικότητα έφερε το γκρουπ στη σκηνή. Εκείνη όμως τη νύχτα το σκοτάδι έμελλε να υποταχθεί στο φως. THE SHOW MUST GO ON.

Καθδλου τυχαία το σόου αρχίζει με το "WISH YOU WERE HERE". Νομίζω ότι θα ήταν ματαιοδοξία να προσπαθήσω να περιγράψω τι ακολούθησε. Μου φαίνεται λίγος ο λόγος για να αποδώσει το χορό της ψυχής. Ας το αφήσουμε καλύτερα αυτό στους ζενέρωτους μουσικοκριτικούς και στους απανταχού άθλιους ειδικούς.

Ω, τα λείζερ, το γουρούνι, το κρεβάτι, τα ρολόγια, τα σκυλιά, τα χρήματα, οι φωτιές, οι καπνοί, τα χρώματα, τα είδαμε. Όλοι τα είδαν. Τι θέαμα! Και ο ήχος; Τετραφωνικός παρακαλώ. Με ένα κρεσέντο οι τύποι γιρέμιζαν το στάδιο, άμα λάχει. Και

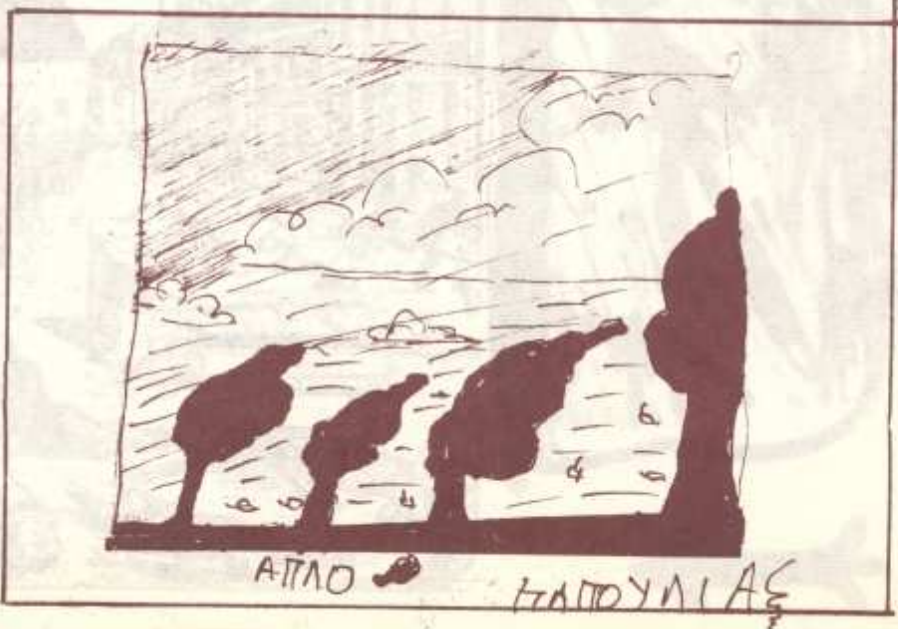
τα λουλούδια; Α, ναι, και τα λουλούδια... Όλοι τα είδαν τα λουλούδια, μα μερικοί τα μύρισαν εκείνο το βράδυ κι ακόμα κι λίγοι διατηρούν τη μυρωδιά τους στο μυαλό τους.

Και αν οι γερασμένοι και λειποφόροι PINK FLOYD προσφέρουν ένα τέτοιο ονειρικό σόου, τι θα γινόταν τότε; Μέσα σ' αυτή την πανδαισία μουσικής και εικόνας άρχισα να τραβώ δειλά-δειλά προς τα πίσω και να 'μαι εκεί στο κλανητάριο του Λονδίνου, όπου πρωτοπαρουσιάζεται το "THE DARK SIDE OF THE MOON", και συνεχίζω να πηγαίνω σ' Αμερικάνικες περιοδείες και όχι μόνο, στην Κίνα, στην Ευρώπη, στο Παρίσι, και το 1970 στο θέατρο OLYMPIA όπου για λίγο παίζει μαζί τους ο SYD BARRET και έχω χαζέψει γιατί είμαι πολύ μικρός το '70, μόλις τεσσάρων χρονών, αλλά πάω ακόμη κιόπως στο ALEXANDRA PALACE του

Λονδίνου και στο πολύ UNDERGROUND CLUB UFO και γίνεται χαμός, ταινίες, φλάιτς, LIGHT SHOW μπανάνες, L.S.D., μαρμελάδα και ο εκφωνητής λέει: "Οι Βρετανοί βασιλιάδες του φωτός" και πήγα ακόμη κιόπως πίσω, μα δεν θυμάμαι, ήμουν μικρός, πολύ μικρός, νομίζω ότι είμαι ακόμα μικρός.

Αν κάποιος δεν ικανοποιήθηκε που βρέθηκε στη συναυλία, τότε ποτέ δεν θα καταλάβει γιατί όταν γύρισε η θεία του BARRET από τα φώνια της, βοήκε όλη τη κουζίνα του σπιτιού της βαμμένη πράσινη. Τους ευχαριστώ. *

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΦΑΚΕΛΛΩΜΑ (ΕΚΑΜ) "Η "Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ"

— Από 11/6/86 ισχύει νόμος για καινούργια ταυτότητα — καθιερώνεται ενιαίος κωδικός αριθμός μητρώου (ΕΚΑΜ) για κάθε πολίτη.

— Ο αριθμός αυτός θα ισχύει σε κάθε συναλλαγή με δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα και θάναί κοινός για ταυτότητα, ληξιαρχική πράξη εκλογ. βιβλιάριο, φορολογικό μητρώο, άδεια οδήγησης, μητρώο αρρένων, προξενικό μητρώο, δημοτολόγιο, εκλογ. κατάλογο κ.τ.λ.

— Σχηματίζεται από δεκατρία ψηφία και σύμβολα που αφορούν ένδειξη αιώνος, κωδικό νομού γέννησης, αύξοντα αριθμό καταχώρησης γέννησης, χρονολογία γέννησης και ψηφίο ελέγχου του οποίου η χρήση δεν εξηγείται ούτε στο σχετικό νόμο (εφημερίδα κυβέρνησης 11/6/86, τεύχος 1ο, αρ. φύλλου 75).

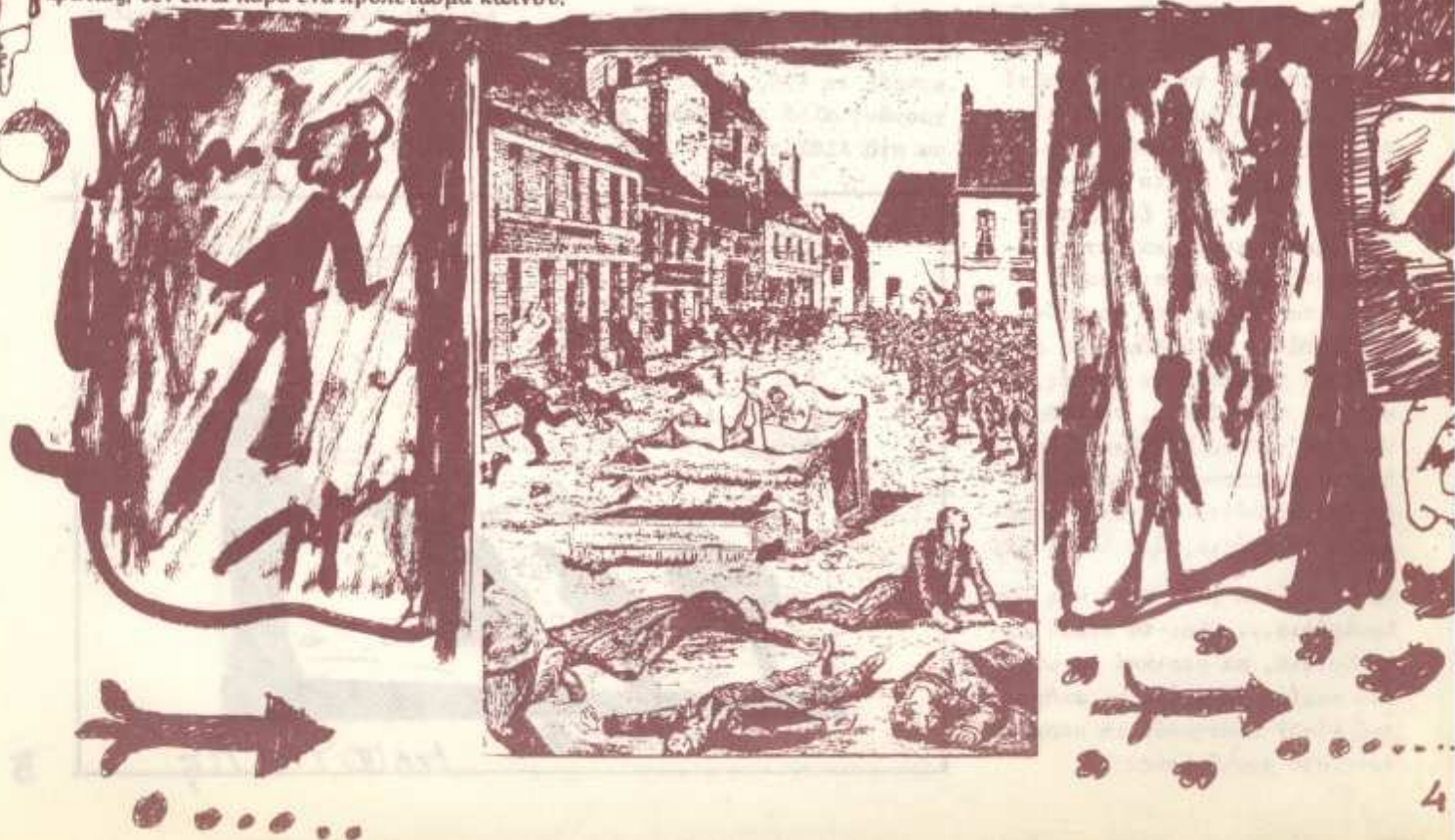
— Στη νέα ταυτότητα, θα αναγράφονται επίσης, τα εξής επιπλέον στοιχεία: εκπλήρωση ή μη των στρατιωτικών υποχρεώσεων, ομάδα αίματος, ενώ δεν θα αναγράφεται πλέον η διεύθυνση κατοικίας (και θα εξηγήσουμε το γιατί).

— Ορίζει επίσης ο νόμος από την 1/7/87 ότι υποχρεώνονται οι γονείς με παιδιά κάτω των 12 χρονών, ακόμα και νεογέννητα, να τα εφοδιάσουν με... ταυτότητα.

— Με υπουργική απόφαση, με πρόσχημα τον ΦΠΑ, εφοδιάζονται όλες ανεξαιρέτα οι επιχειρήσεις, με ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, που θα συνδέονται με το ηλεκτρονικό κέντρο του υπουργείου Οικονομικών (βλ. Ελευθεροτυπία, 19/11/86).

— Χρόνα τώρα, προωθείται η πιστωτική κάρτα για κάθε συναλλαγή που ήδη σε ξένα κράτη τείνει ν' αντικαταστήσει τελείως το ρευστό χρήμα, ενώ παράλληλα τοποθετούνται μηχανήματα, με ειδική σχισμή-υποδοχή για τις κάρτες που θα τις ελέγχουν (COMPUTER για όλους τευχ. 52, Νοέμβ. 87). Συγκεκριμένα μάλιστα, στην τράπεζα Πίστης, χρησιμοποιείται κάρτα σε συνδυασμό με ηλεκτρον. μηχανήμα-δέκτη, για να ελέγχεται η είσοδος-έξοδος των υπαλλήλων στην επιχείρηση, ο χρόνος παραμονής ακόμα και στην καντίνα ή την τουαλέττα... Οι δε υπάλληλοι, διαμαρτυρήθηκαν έντονα (Έθνος, 4/7/87).

— Ο νόμος αναφέρεται επίσης, στη μηχανοργάνωση όλων των αρχείων πληροφοριών, που σημαίνει τη μεταφορά όλου του περιεχομένου των φακέλων στα κομπιούτερ καθώς και στην διασύνδεση όλων των ηλεκτρονικών πλέον αρχείων (ΚΥΠ, Ασφάλειας, μαγαζιών, τόπων δουλειάς, νοσοκομείων, συνόρων κ.τ.λ.). Συνεπώς, όλες οι παλιότερες δηλώσεις της κυβέρνησης, για κάψιμο των φακέλων, κατάργηση του φακελλώματος των πολιτών και κατάργηση της γραφειοκρατίας, δεν είναι παρά ένα προπέτασμα καπνού.

ΧΙΟΥ
ΕΚΓΡΟΧΕΣ
6ΤΩ
ΚΟΤΕΤΩΙ..

ΤΟ ΠΑΥΗΦΙΣΤΕ ΑΛΑΤΟ ΣΗΜΑΙ-
ΝΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ...

Φίλε αδελφοί θάγαφρι-
645;

ΟΧΙ! ΤΟ ΧΑΣΑΤΗ!!

ΚΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΚΑΤΟ Ο ΚΑΤΑΝΑΠΟΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΧΑΣΑΤΗ
ΖΗΤΕΙ ΤΟΥ

ΚΟΤΕΤΕΙ ΕΝΘΙΜΟ
ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟ.

Ο.Κ!!

ΨΗΦΙΕΣ ΔΕ ΨΗΦΙΕΣ
ΚΟΤΟΣΟΥΠΑ ΘΑ ΓΙΝΩ

ΕΓΩ ΜΕΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ
ΕΣΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΝΗ-
ΡΙΑ... ΠΛΑΥ ΚΟΤΟΠΟΥ-
ΛΟ ΘΑ ΦΑΜΕ
ΚΑΙ ΣΑΥΤΕΣ ΤΙΣ
ΕΚΛΟΓΕΣ.

ΔΕΦΤΑΝΕΙ ΠΟΥ ΤΟ
ΠΑΙΖΟΥΝ ΣΩΤΗΡΕΣ...
ΠΥΣΤΕΥΟΥΝ ΜΕΤΟ
ΝΑ ΤΕΛΕΩΝΟΝΤΑΙ
ΣΤΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΚΑ-
ΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ
ΕΚΛΟΓΩΝ ΟΤΙ ΠΡΟ-
ΣΦΕΡΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΡ-
ΜΠΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ...

ΑΑΑΙΟΥΤΟ
ΜΠΑΑΠΠ
ΜΠΟΥΠ

-- Προφανές είναι ότι με την κάρτα και τις ταμειακές μηχανές, στοχεύεται ο απόλυτος έλεγχος της κάθε δοσοληψίας, από τον οποίο προκύπτει-ελέγχεται ακόμα και η κατά τόπους μετακίνηση του καθένα μας. (Άρθρο για την παγκόσμια διασύνδεση αρχείων, στις 24 ώρες, 24/8/88).

-- Από τα παραπάνω βγαίνει το συμπέρασμα ότι παραβιάζεται το απόρρητο της προσωπικής ζωής και μεθοδεύεται η σταδιακή κατάργησή του. Ενώ ήδη βλέπουμε να καταργούνται επιμέρους απόρρητα όπως : κατάργηση απόρρητου επιστολών-ανταποκρίσεων (Βραδυνή, 10/11/87), κατάργηση τραπεζικού απόρρητου (τα Νέα, 9/10/87), κ.τ.λ., πράγματα που θυμίζουν το φακέλωμα της δικτατορίας και των μεταδικτατορικών χρόνων, ως και τις μέρες μας (φακέλωμα πολιτών, απεργών, φαντάρων, κομμάτων, συνδικαλιστικών φορέων, παρακολουθήσεις τηλεφώνων, κ.τ.λ.- ΕπΑ, 3/10/87, Ριζοσπάστης, 23/1/88, Ελευθεροτυπία, 29/1/88, Σχολιαστής, Μήης '86). Επίσης, μες στο όλο κλίμα της παρακολούθησης-αστυνόμευσης του πολίτη, βρίσκεται και κάθε στατιστική από κρατικό ή ιδιωτικό φορέα.

παραγωγής, ώστε να ξέρει η εταιρία πόσα παράγει το συγκεκριμένο είδος προϊόντος, αλλά για κωδικό αριθμό προϊόντος. Όταν σε λίγο καιρό θα φωνίζουμε, πλέον αναγκαστικά και μόνο με κάρτα που θα γράφει τ' όνομά μας, ο υπάλληλος θα χτυπά στα πλήκτρα της ταμειακής μηχανής, τους κωδικούς των προϊόντων που αγοράζουμε και έτσι το κέντρο πληροφοριών θα ξέρει ως και τί νούμερο εσώρουχα φοράμε ή ποιό βιβλίο αγοράζουμε ή τί φαγητό τρώμε, πράγμα που σημαίνει πλέον ότι ο Μεγάλος Αδελφός του Όργουελ στο "1984" γίνεται πλέον πραγματικότητα.

-- 23 δισ. δρχ. δίνει η ΕΟΚ για προώθηση του ηλεκτρονικού φακέλωματος των πολιτών (Ελευθεροτυπία, 9/10/87), ενώ παράλληλα τα προϊόντα καταλήγουν στις χωματερές (Μεσημβρινή, 23/9/87), στο Ρέντη επιβάλλονται οι χονδρέμποροι (Κυρ. ΕΛ/πία, 16/8/87), κόβονται επιδοτήσεις στους άνεργους (Πρώτη, 14/9/87), ξεπουλιέται ο ΟΤΕ σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, ελεγχόμενες από πολυεθνικές (Πρώτη, 2/2/89), 4.000 φάρδες βγαίνουν στην ανεργία στο Λιγало και γίνονται υπάλληλοι μεγάλων εμπορών (Ελευθεροτυπία, 29/8/87), στοχεύεται η σταδιακή αποδέσμευση του ωραρίου λειτουργίας καταστημάτων σε βάρος του καταχτημένου θωρου με σκοπό να οδηγηθούν σε κλεισιμο χιλιάδες μικρά καταστήματα (Εθνος, 23-7-87), κόβεται η ΑΤΑ, στην τελευταία επίσκεψή του ο Μπέηκερ απαιτεί άμεση υποταγή, ο Παπανδρέου καταπίνει τη γλώσσα

του και εκ των υστέρων, ρητορεύει περί "Εθνικής Ανεξαρτησίας".

-- Το σχέδιο νόμου που κατατίθεται στη Βουλή για δήθεν προστασία από την Πληροφορική, μιλάει στα πρώτα του άρθρα για συλλογή πάσης φύσεως πληροφοριών για κάθε πολίτη που απορρούν : θρήσκευμα, φυλή, σχέσεις συζύγων, γονέων και τέκνων, επαγγελματική κατάσταση, υγεία, ποινικές διώξεις, ερωτική συμπεριφορά, πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα, κ.τ.λ. φτάνοντας στο εξωφρενικό σημείο να ορίζει ότι χρειάζεται άδεια για να έχει κανείς ακόμα και αποκόμματα εφημερίδων. Προκύπτει λοιπόν το ερώτημα, σε τί χρειάζονται όλες αυτές οι πληροφορίες, πού και πώς θα χρησιμοποιούνται ώστε να μην αποβεί η χρήση τους όργανο για τον απόλυτο εκφασισμό της κοινωνίας, τη στιγμή μάλιστα που το σχέδιο νόμου προτείνει σύσταση ολιγομελούς επιτροπής (με εκπρόσωπο τον

Συνέχεια στην σελ. 28

-- Εδώ και λίγα χρόνια, έχει έρθει και στην Ελλάδα, το συστημα του γραμμωτού κώδικα (BAR CODE) που τυπώνεται πάνω στα προϊόντα. Πρόκειται για μία δέσημη παράλληλων, κάθετων, μαύρων γραμμών, διαφορετικού πάχους με έναν αριθμό από κάτω. Δεν πρόκειται για αύξοντα αριθμό

ΕΝ ΚΙΝΗΣΕΙ

Εν κινήσει

Δεν το ξανακάνω
Μου είναι αδύνατον να
βλέπω πρωί-πρωί κλαμένα
τα λουλούδια
ενώ οι άλλοι να λένε :
τί όμορφα, γεμάτα δροσοσταλίδες

Δεν το ξανακάνω πιά- ποτέ
δεν θα ξυπνώ τόσο νωρίς
τα πρωινά της Άνοιξης.

MAX ERNST

Πηχτή η σταγόνα στάλαζε
Η ζέστη ασφυκτική.
Με τα κορμιά σαν σαύρες
αφημένα στον ήλιο,
τα μάτια μας μισόκλειστα
ακίνητοι και σιωπηλοί.
Μιά κίνηση τρυφερότητας
έσβυσε τη μαγεία.
Σηκώθηκε αργά, έφτυσε
τη μοναξιά του εν κινήσει
και έφυγε.

Ακολουθώ τα ίχνη σου, σαλτάρω
κι αρπάζω την τρυφερότητα από το γιακά
κάθε φορά που μου χαιδεύεις το χέρι
με τ'ακροδάχτυλα του πόθου σου
Νιώθω σαν τις καρφίτσωμένες
πεταλούδες στον τοίχο του σχολείου
Με περιεργάζεσαι καρφίτσωμένη ολόνεκρη
στ'αριστοκρατικά σου δάχτυλα.

Συναντηθήκαμε
Ταξιδιώτες κι οι δυο, περπατητές
της ζωής, σε μιά έρημη στράτα
συναντηθήκαμε
— Δεν έχω, είπες, τίποτα μαζί μου,
πεινώ, διψώ, νυστάζω.
Άνοιξα το δισάκι μου ανάμεσά μας
κι απ'την καρδιά μου
αγάπη σου'δωσα να δροσιστείς
τυρί και φωμί φάγαμε
τον ίδιο τον εαυτό μου.
Και σαν απόφαγες, σου'στρωσα
το σώμα μου να κοιμηθείς
Όλο το βράδυ ταχτοποιούσα
τ'αστέρια που'πεφταν
στα μαλλιά σου.
Ερθε η αυγή και όταν ξύπνησες
Σ'ευχαριστώ, είπες, και πάλι
μόνος και άδειος πορευτήκης.
" QUO VANTIS " φίλε ;

Νάντια Δανιήλ

ΤΟ ΜΕΛΑΝ ΡΟΔΟ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΝΟΛΗΣ '89

ΚΑΝΟΥΣ ΕΙΣΤΟΝ ΙΑΝΚΟ!! (ΒΕΡΜΑΝΙΑ, 1302.)

ΘΟΥΡΥΒΟΙ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΛΑΜΙΕΣ!! ΠΟΥΝ ΑΡΓΑ!!!

ΤΟ ΜΕΛΑΝ ΡΟΔΟ ΓΡΗΓΟΡΑ!

ΜΗΝ ΚΑΝΕΙΣ ΠΕΡΙΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑΤΙ ΕΙΣΑΙ ΝΕΚΡΟΣ ΑΓΓΙΕ

ΠΑΡΤΟ ΑΝΘΡΩΠΕ, ΔΕΝ ΑΣΙΖΕΙ ΝΑ ΧΥΘΕΙ ΑΙΜΑ ΓΙΑ ΣΑΡΗ ΤΟΥ.

ΧΑ! ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΟ ΕΧΕ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΟΥ.

(2)

ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙΡΕΤΟ ΚΑΙΝΟΜΑΤΕ ΝΑ ΠΑΙΡΕΙΣ ΟΤΙ ΔΕΛΕΙΣ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΕΠΙΣΗ ΚΡΟΚΙΔΟ ΣΤΑΔΟ.
ΚΑΙ ΔΑΝ ΠΡΩΠΝΑΝΕ ΑΥΤΑ ΣΕ ΜΕΝΑ ΚΑΝΕ ΤΗΝ ΠΡΟΕΚΚΗΕΔΥΑΡΡΙΕ ΕΤΟΙΜΑΙΟΝ ΝΑ ΔΥΝΑΝΤΕΣΙ ΤΟΝΕ ΠΡΟΓΕΝΟΥΣ ΕΩΝ !!

ΑΘΟΥΒΑ...

ΓΚΑΡ! ΑΥΤΟ ΉΤΑΝ

ΑΣΤΕΡΙ Η ΔΕΛΤΙΝΗΣ! ΑΠΟ ΤΟΥΝ ΕΞΕΦΥΡΕΣ!

ΟΤΤΟ ΕΓΕ ΑΛΛΑ ΟΤΤΟ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΡΩΔΑ ΔΕΝ ΕΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ
ΣΕ ΚΡΑΘΕΟΥΝ ΕΑΕ ΦΙΛΕ! Η-ΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΧΕΘΟΝ ΕΠΤΑ!

ΑΚΡΙΒΕΣ!!

ΔΙΑΒΟΛΕ ΔΝΕΙΡΟ ΗΤΑΝ!

ΤΑΜΕ ΓΙΑ ΤΡΕΚΕΣ...

ΝΑΙ ΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΤΙ ΟΡΑ?

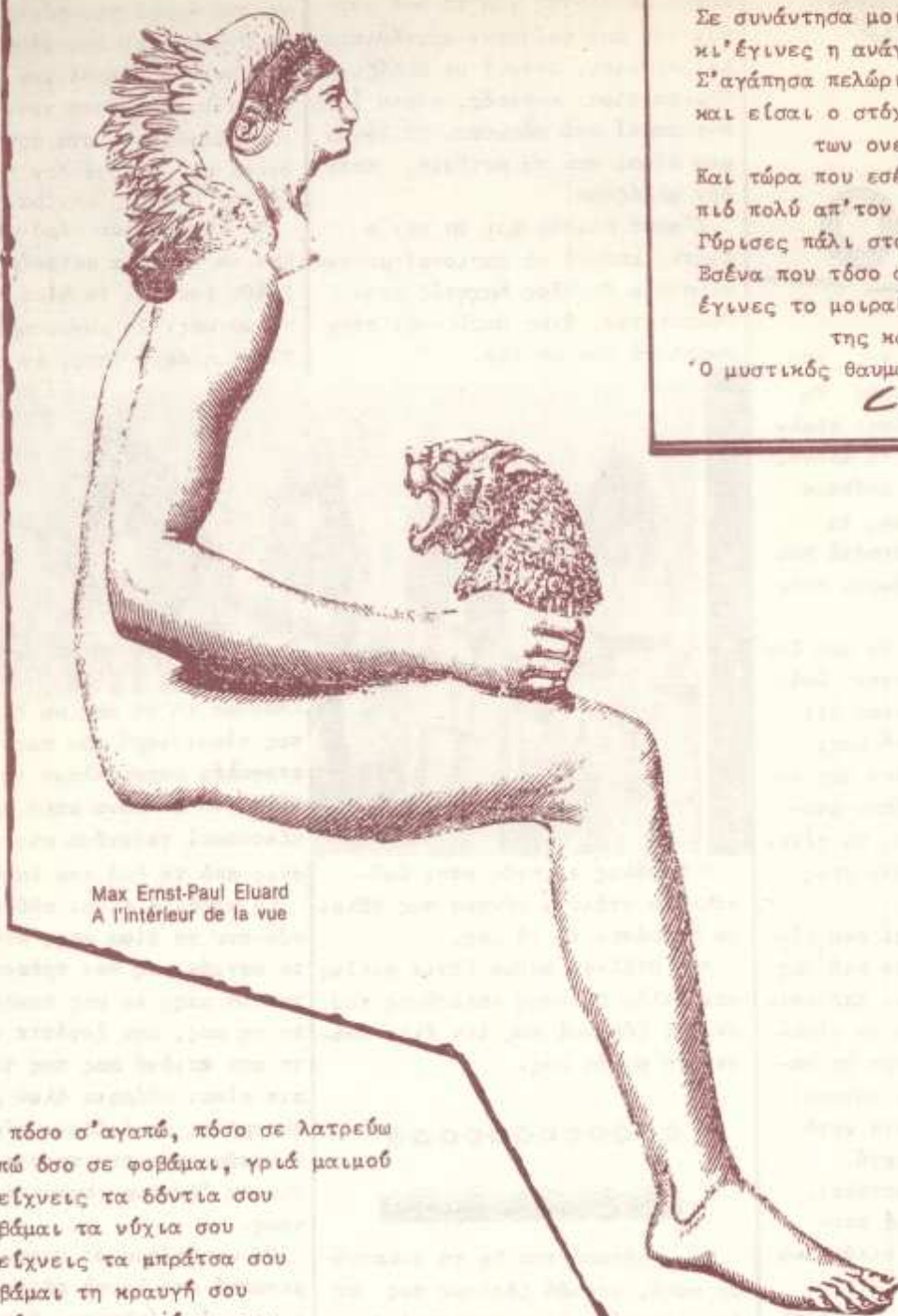
ΕΝΤΑΞΕΙ ΒΙΡΜΑΝΙΑ

ΤΑΞΙ, ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ

ΕΡΧΟΜΑΙ ΟΜΟΡΦΟΝΑ, ΕΠΙΣΣ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΚΟΜΗ ΕΚΕΙ!

Max Ernst-Paul Eluard
A l'intérieur de la vue

Σε συνάντησα μοιραία
κι' έγινες η ανάγκη μου
Σ' αγάπησα πελώρια
και είσαι ο στόχος

των ονείρων μου
Και τώρα που εσένα αγαπώ
πιδ' πολύ απ' τον εαυτό μου
Γύρισες πάλι στοργικά κοντά μου
Βσένα που τόσο αγαπώ
έγινες το μοιραίο καταφύγιο
της καρδιάς μου.

Ο μυστικός θαυμαστής σου.

Camir LaLa

ΝΔΙΑ πόσο σ' αγαπώ, πόσο σε λατρεύω
Σ' αγαπώ όσο σε φοβάμαι, γριά μαιμού
Μου δείχνεις τα δόντια σου
μα φοβάμαι τα νύχια σου
Μου δείχνεις τα μπράτσα σου
μα φοβάμαι τη κραυγή σου
Μου δείχνεις τη φτήνια σου
μα φοβάμαι την ακρίβεια σου
Μου δείχνεις τη χαζομάρα σου
μα φοβάμαι την πονηριά σου
Μου δείχνεις τη βρώμα σου
μ' αγαπώ τη ζούγκλα σου
Μου δείχνεις το θάνατο
αλλ' αγαπώ τη ζωντάνια σου
Μου δείχνεις τη δυστυχία
αλλ' αγαπώ τη γαλήνη σου
Μου δίνεις το θάνατο

Σου δίνω τη ζωή μου.

Camir LaLa.

Ο ουρανός που πάντα έχει ένα δάκρυ συμπόνιας για το λαό μου και που μας φαίνεται αμετάβλητος και αιώνιος, μπορεί να αλλάξει. Σήμερα είναι καθαρός, αύριο ίσως σκεπαστεί από σύννεφα. Τα λόγια μου είναι σαν τα αστέρια, ποτέ δεν αλλάζουν.

Σ' αυτό λοιπόν που θα πει ο Σιάτλ, μπορεί να βασιστεί με σιγουριά ο Μεγάλος Αρχηγός στην Ουάσιγκτον, όπως βασίζεται στην εναλλαγή των εποχών.

Ο χυμός που ανεβαίνει από τη γη στο κορμό του δέντρου κουβαλά τη θύμηση του ερυθρόδερμου ανθρώπου. Οι νεκροί των λευκών ξεχνούν τη γη που γεννήθηκαν, σαν ταξιδεύουν στα αστέρια. Οι δικοί μας νεκροί δεν ξεχνούν ποτέ την υπέροχη μητέρα γη τους.

Το κρυστάλλινο νερό στα ρυάκια και τα ποτάμια μεταφέρει στο διάβα του και το αίμα των προγόνων μας. Το μурμουριτό του είναι η φωνή τους. Αν σας που-

Είμαστε ένα κομμάτι γης και αυτή ένα κομμάτι από εμάς. Τα ευωδιαστά λουλούδια είναι αδελφές μας, τα ζαρνιάδια, το άλογο, ο μεγάλος αετός είναι αδελφία μας. Τα βράχια, το χώμα, τα καρπερά λιβάδια, η ζεστασιά του ανθρώπινου κορμιού ανήκουν στην ίδια οικογένεια.

Καταλαβαίνει λοιπόν τι μας ζητά ο μεγάλος αρχηγός στην Ουάσιγκτον στέλνοντας μήνυμα ότι θέλει να αγοράσει τη γή μας;

Ο Μεγάλος Αρχηγός λέει πως υπάρχει τόπος για μας όπου μπορούμε να ζήσουμε ήσυχα. Θα γίνει λοιπόν ο πατέρας μας και μεις τα παιδιά του.

Ο θεός που πιστεύεται δεν είναι δικός μας. Αγαπά το λαό σας αλλά μισεί το δικό μου. Σας επιτρέπει μέρα με τη μέρα να γίνεται πιο ισχυροί. Γρήγορα θα κατακλύσετε τη χώρα, σαν ποταμοί που γεμίζουν τα φαράγγια μετά από μία απροσδόκητη βροχή.

Ο λαός μου όμως λιγοστεύει, όπως χαμηλώνουν τα νερά στην άμπωτη. Πως μπορούμε λοιπόν να είμαστε αδελφία;

Θρησκεία μας είναι η παράδοση των προγόνων μας, που εμπνέονται από το Μεγάλο Πνεύμα τις γιορτινές ώρες της νύχτας και γράφονται στις καρδιές του λαού μας.

Ο θεός ενδιαφέρεται μόνο για σας. Εμείς είμαστε αποπαίδια. Θα σκεφτούμε την πρότασή σας να αγοράσετε τη γή μας. Μόνο που θάνατι δύσκολη απόφαση γιατί η γη μας είναι ιερή. Βρίσκουμε ευχαρίστηση μέσα στα δάση. Ίσως να μην το καταλαβαίνετε γιατί έχουμε διαφορετικές συνήθειες.

Ο Μεγάλος Αρχηγός στην Ουάσιγκτον στέλνει μήνυμα πως θέλει να αγοράσει τη γή μας.

Μας στέλνει ακόμα λόγια φιλίας και καλής θέλησης καλοσύνης του, αν και ξέρουμε πως δεν έχει ανάγκη τη φιλία μας.

Την πρότασή του θα τη σκεφτούμε καλά, επειδή ξέρουμε πως αν δεν δεχτούμε θα εμφανιστεί ο λευκός με όπλα και θα αρπάξει τη γη μας.

Πως μπορεί κανείς να πουλά ή ν' αγοράζει τον ουρανό ή τη ζεστασιά της γης; Όταν η δροσιά του αέρα και το άφρισμα του νερού δεν μας ανήκουν πως είναι δυνατόν να σας τα πουλήσουμε;

Κάθε λαμπερή πευκοβελόνα, κάθε αμυγδαλένη ακρογιαλιά, κάθε καταχνιά μέσα στα σκοτεινά δάση, κάθε ξέφωτο και κάθε βούισμα εντόμου είναι ιερό στην μνήμη και στις παραδόσεις του λαού μου.

λήσουμε τη γη μας μη ξεχάσετε πως είναι ιερή και πως κάθε φευγαλέα αυτανάκλαση του φωτός πάνω στο διάφανο νερό των λιμνών εξιστορεί γεγονότα και παραδόσεις από τη ζωή του λαού μου.

Τα ποτάμια είναι αδελφία μας, σβύνουν τη δίψα μας, μεταφέρουν τα καγιάκ μας και τρέφουν τα παιδιά μας. Αν σας πουλήσουμε τη γη μας, μην ξεχάστε να μάθετε στα παιδιά σας πως τα ποτάμια είναι αδελφία όλων μας και θα πρέπει να δείξουν σ' αυτά την καλοσύνη και την τρυφερότητα που θα 'δειχναν στον αδερφό τους.

Οι ερυθρόδερμοι υποχωρούν μπροστά στο λευκό εθσβολέα όπως η πρωινή ομίχλη των βουνών στο φως του ήλιου. Όμως η τέφρα των πατέρων μας και μητέρων μας είναι ιερή, τα κοιμητήριά τους άγια χώματα, όπως ο λόγος, τα δέντρα, το κάθε τι στον τόπο αυτό.

Ξέρουμε πως ο λευκός δεν καταλαβαίνει τα ήθη μας. Οποιοδήποτε κομμάτι γης είναι για αυτόν το ίδιο, αφού φέτεται σαν ένα ξένο που φτάνει τη νύχτα και πέρνει από τη γη όλα όσα του χρειάζονται. Η γη δεν είναι σύντροφός του αλλά εχθρός του

και αφού τον νικήσει πηγαίνει πίσω πέρα. αφήνει πίσω του τους τάφους των πατέρων του χωρίς έγνοια. Συμπεριφέρεται στη μητέρα του τη γη και στον πατέρα του τον ουρανό σαν αντικείμενα για αγοραπωλησία, εκμετάλευση και λεηλασία όπως τα αρνιά ή τα λαμπερά μαργαριτάρια. Η απληστία του θα καταβροχθίσει τη γη και δεν θα αφήσει τίποτα παρά μόνο έρημο.

Τα ήθη μας είναι διαφορετικά από τα δικά μας. Η όψη των πόλεών σας προξενεί κακό στα μάτια του ερυθρόδερμου. Ο σαματάς ταράζει τ'αυτιά μας. Όμως αυτό μπορεί να συμβαίνει γιατί ο ερυθρόδερμος είναι άγριος και δεν καταλαβαίνει.

Δεν υπάρχει πουθενά στις πολιτείες των λευκών μία ήσυχη και ειρηνική γωνιά. Μία γωνιά να σταθείς να ακούσεις τι ξεπέταγμα των φύλλων την άνοιξη ή το βουητό από το πετάρισμα των εντόμων. Μα τι ενδιαφέρον έχει να ζεις αν δεν μπορείς να αφρουγκαστείς το μοναχικό κάλεσμα που βγαίνει το νυχτοπούλι ή τα συνακουσμά των βατράχων τη νύχτα ολόγυρα από μία μικρή λίμνη.

Είμαι ερυθρόδερμος και δεν καταλαβαίνω.

Ο Ινδιάνος προτιμά το απαλόχο αγέρι που πλανιέται πάνω από τα έλη και την ίδια μυρουδιά του πλυμένου από τη βροχή του μεσημεριού ή αρωματισμένου από τα κουκουνάρια του πεύκου.

Ο αγέρας είναι ακριβός για τον ερυθρόδερμο γιατί όλοι τον μοιράζονται με την ίδια πνοή: τα ζώα, τα δέντρα, ο άνθρωπος. Ο λευκός δε φαίνεται να δίνει σημασία στον αέρα που αναπνέει, σαν ετοιμοθάνατος που του έχει εξασθενήσει η όσφρηση.

Αν σας πουλήσουμε τη γη μην

ξεχάσετε πως ο αέρας είναι ιερός επειδή μοιράζει το πνεύμα του σε κάθε ζωντανή ύπαρξη και τη συντηρεί. Ο αγέρας πρόσφερε στο παππού μας την πρώτη ανάσα και πήρε τον τελευταίο του αναστεναγμό. Το ίδιο θα κάνει και με τα παιδιά δίνοντάς το Πνεύμα της Ζωής.

Αν σας πουλήσουμε τη γη μας πρέπει να τη διαφυλάξετε και να τη διατηρήσετε ιερή, ως ένα τόπο όπου ακόμα ο άνθρωπος θα μπορεί να πάει και να γευτεί τον αέρα που γλύκαναν τα αγριολούλουδα των λιβαδιών.

Πρέπει να σκεφτούμε προσεκτικά την αδικαιολόγητη απαίτησή σας να αγοράσετε τη γη μας. Αλλά αν δεχτούμε θα βάλω έναν όρο: Ο λευκός θα πρέπει να μεταχειρίζεται τα ζώα σαν νάταν αδέρφια του.

Είμαι άγριος και δεν καταλαβαίνω, μα είδα κάπου χίλια αγριοβούβαλα να σαπίζουν στο λιβάδι χτυπημένα από τον λευκό άνθρωπο.

Είμαι άγριος και δεν καταλαβαίνω πως το σιδερένιο άλογο που καπνίζει είναι πιο σημαντικό από το αγριοβούβαλο.

Ο ερυθρόδερμος δεν σκοτάνει ποτέ ένα βίσωνα για το κέφι του παρά μόνο για να θρέψει τα παιδιά του.

Τι θα ήταν αλήθεια ο άνθρωπος χωρίς τα ζώα. Χωρίς τα ζώα ο άνθρωπος θα πέθαινε από μεγάλη πνευματική ερημιά.

Ότι συμβαίνει στα ζώα θα συμβεί σύντομα και στον άνθρωπο. Όλα συνδέονται αναμεταξύ τους. Ότι κακό βρει τη γη το ίδιο κακό θα βρει και τους γιούς της και τις θυγατέρες της. Η γη δεν ανήκει στους ανθρώπους, μα ο άνθρωπος στη γη. Δεν δημιουργήσαμε εμείς τον ιστό της ζωής αλλά απλά είμαστε μία ίνα μέσα σ'αυτόν. Αν προκαλέσουμε κάποια καταστροφή στον ιστό αυτή θάχει συνέπειες και σε μας τους ίδιους.

Πρέπει να το πάρουμε απόφαση πως η νύχτα και η μέρα δεν μπορούν να υπάρξουν μαζί την ίδια στιγμή.

Την αδικαιολόγητη απαίτηση του λευκού θα τη σκεφτούμε καλά.

Όμως ο λαός μου ρωτά. Τι θέλει να αγοράσει ο λευκός; Γίνεται να αγοράσει τον ουρανό, τη ζεστασιά της γης, την γρηγοράδα της αντιλόπης; Πως μπορούμε να σας πουλήσουμε τέτοια πράγματα;

Θα γίνεται λοιπόν τη γη ότι θέλετε επειδή ο ερυθρόδερμος θα υπογράψει ένα κομάτι χαρτί και θα το παραδώσει στον λευκό; Τη στιγμή που δεν μας ανήκει η δροσιά του αέρα και το άφρισμα του νερού, γιατί επιμένετε να τ'αγοράσετε;

ΠΑΡΟΥΛΙΑΣ 2

θα τη σκεφτούμε τη πρότασή σας. Ξέρουμε πως αν δεν πουλήσουμε τη γη μας τότε θάρθει ο λευκός με τα όπλα και θα την αρπάξει. Ο λευκός έχοντας περιστασιακά τη δύναμη στα χέρια του θαρρεί πως μπορεί να γίνει το Μεγάλο Πνεύμα, στο οποίο ανήκει η γη. Μα πως μπορεί ένας άνθρωπος να κατέχει τη μητέρα του.

Θα σκεφτούμε τη πρότασή σας να μετακινηθούμε σε ειδικές περιοχές, όπου θα ζούμε ανενόχλητοι, αλλά στο περιθώριο. Δεν έχει σημασία που θα περάσουμε το υπόλοιπο της ζωής μας. Τα παιδιά μας είδαν τους πατεράδες τους ταπεινωμένους. Οι πολεμιστές μας ντροπιάστηκαν. Μετά από τις ήττες περνούν τις μέρες τους άσκοπα και δηλητηριάζουν τα κορμιά τους με δυνατό ποτό. Δεν έχει σημασία που θα περάσουμε το υπόλοιπο της ζωής μας. Δεν μένουν δα και πολλές μέρες. Μετά από λίγους χειμώνες, κανένα παιδί των μεγάλων φυλών δεν θα μένει να πενθήσει ένα λαό που κάποτε ήταν δυνατός και γεμάτος ελπίδες, όπως ο δικός σας σήμερα.

Τι θα πρέπει όμως να πενθήσω από τον αφανισμό του λαού μου; Οι λαοί αποτελούνται από ανθρώπους κι οι άνθρωποι έρχονται και φεύγουν σαν τα κύματα της θάλασσας.

Ένα πράγμα που ξέρουμε εμείς και που ο λευκός άνθρωπος θα ανακαλύψει ίσως κάποτε είναι ότι ο θεός μας είναι ο ίδιος θεός. Ίσως να σκέφτεστε να τον αποκτήσετε τώρα, όπως θέλετε να αποκτήσετε τη γη μας, μα αυτό δε γίνεται. Είναι ο θεός του ανθρώπου και το έλεός του είναι το ίδιο για τον λευκό και τον ερυθρόδερμο.

Αυτή η γη είναι πολύτιμη και το να βλάψει τη γη είναι σα να περιφρονεί το Δημιουργό. Και οι λευκοί θα διαβούν και θα παρακμάσουν, ίσως μάλιστα γρηγορότερα απ'ότι οι άλλες φυλές.

Μαγαρίζεται το κρεβάτι και μία νύχτα θα πλαντάζετε από τις δικές σας βρώμες. Πεθαίνοντας όμως θα ακτινοβολήσετε εμψυχόμενοι από τη πίστη στο θεό σας

που σας έφερε στη γη και απο κάποια ιδιαίτερη πρόθεση σας έκανε να κυριαρχήσετε σ'αυτή και στον ερυθρόδερμο.

Πάντως ο προορισμός σας είναι αίνιγμα για μας.

Όταν δλοι οι βίσωνες σφαχτούν και τα άγρια άλογα μερώσουν, όταν και η κιβή κρυφή γωνιά του δάσους γεμίσει με ανθρώπινο χυμό και η θέα των φουντωμένων λόφων ασχημέψει από τα καλώδια του τηλεγράφου, τότε δεν θα υπάρχει πιά ρουμάνι και ο αητός θά 'χει χαθεί.

Αυτό θά'ναι το τέλος της ζωής και η αρχή του θανάτου.

Ο θεός σας σας πρόσφερε κυριαρχία στα ζώα, στα δάση και τους ερυθρόδερμους για έναν ιδιαίτερο λόγο που είναι για μας αίνιγμα. Ίσως να μαντεύαμε, αν γνωρίζαμε τι ονειρεύεται ο λευκός, ποιές προσδοκίες περιγράφει στα

παιδιά του τις μεγάλες χειμωνιάτικες νύχτες και ποιά οράματα φλογίζουν τη φαντασία του.

Είμαστε όμως άγριοι. Το όνειρο του λευκού μας είναι άγνωστο. Θα ακολουθήσουμε το δικό μας δρόμο, επειδή πριν απ'όλα σεβόμαστε το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να ζήσει κατά τον τρόπο που ο ίδιος επιθυμεί, ακριβώς όπως ο καθένας είναι διαφορετικός από τον εαυτό του.

Όταν ο στερμός Ινδιάνος θα λείψει από τη γη και ο λευκός φέρνει στη μνήμη του το λαό μου σαν ένα θρύλο, τότε οι φυχές των νεκρών μας θα ταξιδεύουν σαν το σύννεφο πάνω στο κάμπο, θα γεμίζουν τις ακρογιαλιές και θα φιλοξενούνται από τα δάση που αγάπησαν, όπως το βρέφος αγαπάει το χτύπο της μητρικής καρδιάς.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΓΙΟΡΓΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ

Τελική επίκληση των πνευμάτων του Βορνού για να βοηθήσουν τους Απάτσι στον πόλεμο και στο κυνήγι.

Λεπτές ψυχές, μοναχικές κι' ευάλωτες
μόνο το άσπρο πέπλο τις προστάτευε
αλλά ήτανε βαρύ και δύσκαμπτο,
μιά φυλακή γλυκιά κι' ονειρεμένη.

Δεν την αρνιόσουν εύκολα

Μετά δειλά-δειλά τ' ανασήκωσαν και πέταξαν

Δύσκολες πτήσεις, διορφες καμιά φορά,
μα όχι και τίποτα σπουδαίο

(και πάντα η ανάμνηση του πέπλου του λευκού
βαρύ, ζεστό με τόση γλύκα... τόση γλύκα...)

Αλλά έμειναν εκεί, μετέωρες και γυμνές
περιμένοντας να ανατείλει ένας ήλιος
γιά να πετάξουν προς τα'κει

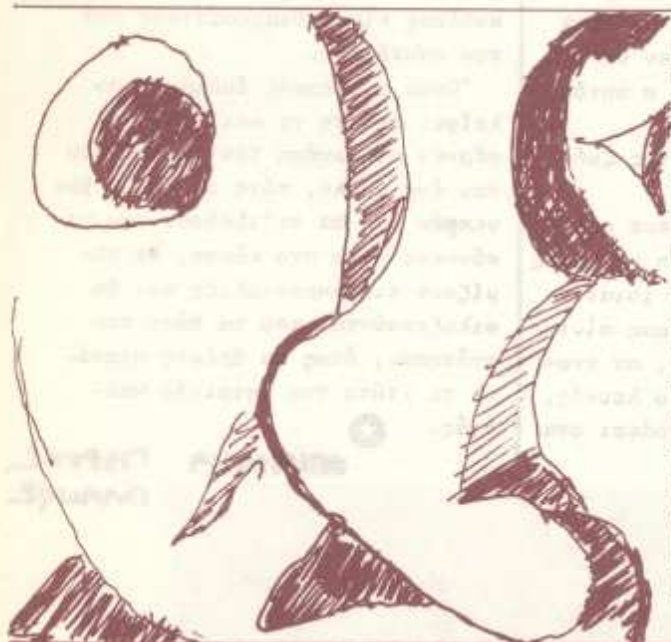
μ' αγωνία, ελπίδα και τέλος απογοήτευση

Μουντός ήλιος, θλιβερός. Μα πώς να σε τραβήξει αυτό το φως ;

Γιαυτό.

Γ.Κ.

ΨΕΜΑΤΑ

Δεν είναι που δε θέλει ή πως δε μπορεί

Είναι η μοναδική δικαιολογία του

γιά να υπάρχει, γιά να ζει,

και γιά να περιφέρεται στο Σύνταγμα

και στα παραισθητικά τοπία του μυαλού του.

Πίσω από τείχος χάρτινο

που φοβάσαι --τί φοβάσαι ; ; -- να διασχίσεις.

Και περιμένει

λαξεύοντας με ανατριχίλα τα χρώματα του δειλινού

(το χάσμα, τα περάσματα ανάμεσα στους κόσμους)

Αναποφάσιτος.

Ποιό κόσμο να διαλέξει ; ;

Κανένας δεν τον δέχεται, κανένα δε γουστάρει

Και να πεις πως δεν τους είδε, δεν τους μελέτησε καλά.

Όλους, πριν το θάνατο

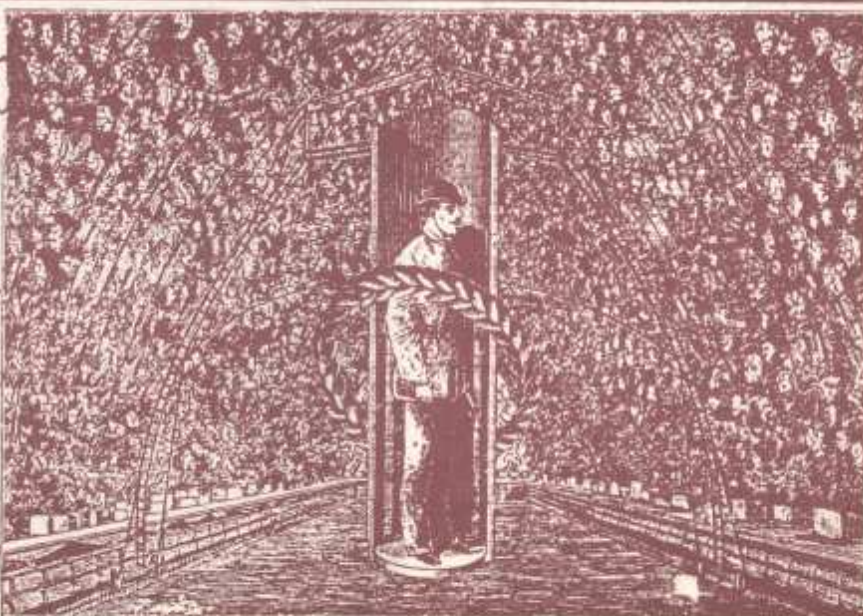
Όλοι γεμάτοι φέμματα

Απατηλά αισθήματα και πλάνες υποθέσεις.

Γ.Κ.

MAX ERNST

↓

EMMA

GOLDMAN

H

Εμμά γεννήθηκε σε ένα γκέτο της Τσαρικής Ρωσίας, το 1869. Μετά από θυελλώδη χρόνια στο Δημοτικό Σχολείο όπου διηκριβήθηκε αναπτυχτικά, αλλά δεν συμμορφώθηκε σε θέματα διαγωγής (και γι' αυτό δεν τη δέχτηκαν στο γυμνάσιο), η Εμμά στα δεκατρία της, μετακόμισε στην Πετρούπολη. Ήταν το 1882, ο Τσάρος είχε δολοφονηθεί και η επανάσταση κυριαρχούσε στον αέρα στην Πετρούπολη. Εκεί, η ήδη επαναστατημένη Εμμά έμαθε για τις Ρωσίδες επαναστάτριες που, ζώντας ανεξάρτητες, ζούσαν για γάμο του εαυτού τους και της επανάστασης, και όχι για τους άντρες τους θέλοντας να θυσιάσουν για το πιστεύω τους.

Όταν έγινε δεκαπέντε, ο πατέρας της προσπάθησε να τη παντρεύει. Όπως ήταν το έθιμο έκανε τα προξενιά και κανόνισε την τιμή. Θα πέραγε απ' την εξουσία του πατέρα της στην εξουσία του συζύγου της. Όταν η Εμμά διαμαρτυρήθηκε και δήλωσε πως δεν ήθελε να παντρευτεί - αλλά να ταξιδέψει, να μάθει, να μελετήσει - ο πατέρας της εξαγριώθηκε: "τα κορίτσια δεν χρειάζεται να μάθουν πολλά", ούρλιαξε, "μόνο πως να φτιάχνουν ζυμαρικά και να δίνουν στον άντρα πολλά παιδιά...".

Χίμησσα πωλήτρια του Oracle στο Frisco.

Τρομοκρατημένη η Εμμά έφυγε τον επόμενο χρόνο για την Αμερική και εγκαταστάθηκε στο Ρότσεστερ της Νέας Υόρκης. Αρχισε να δουλεύει σε ένα εργοστάσιο όπου γνώρισε έναν Ρώσο μετανάστη, τον Τζέικομπ Κέρσνερ. Η Εμμά γρήγορα τον παντρεύτηκε για να

ανακαλύψει πως οι χειρότεροι φόβοι της για τον γάμο ήταν αληθινοί.

Την εποχή περίπου που γνώρισε τον Κέρσνερ, η Εμμά άρχισε να ενδιαφέρεται για τον αναρχισμό. Σχεδόν απ' τη στιγμή που πάτησε το πόδι της στην Αμερική, συνειδητοποίησε πως οι στωχοί, που ανάμεσά τους ζούσε, βρίσκονταν κάτω από την ίδια εκμετάλλευση που υπήρχε και στην Τσαρική Ρωσία. Μερικές φορές πήγε σε σοσιαλιστικές συγκεντρώσεις στο Ρότσεστερ αλλά ήταν η φοίτηση που δοκίμασε στη δίκη και καταδίκη οχτώ αναρχικών, τους οποίους κατηγορούσαν ότι έριξαν μία βόμβα σε μία ομάδα αστυνομικών.

μικών στο Σικάγο, που συμπλήρωσε τη ριζοσπαστικοποίησή της. Η δίκη για συνωμοσία στο Σικάγο το 1886, και το κρέμασμα τεσσάρων αναρχικών το 1887 ήταν ένα γεγονός που θα μπορούσε να μετατρέψει σε ριζοσπάστες μία ολόκληρη γενιά. Ήταν ξεκάθαρο ότι οι αναρχικοί δικάζονται όχι για κανένα έγκλημα, αλλά για τη δραστηριότητά και την πολιτική τους τοποθέτηση. Η Έμμα παρακολούθησε τη δίκη από κοντά, διαβάζοντας ό,τι έπεφτε στα χέρια της σχετικά με τον αναρχισμό. Τη μέρα που κρέμασαν τους τέσσερις άντρες, έγινε μία αλλαγή μέσα της. Η εξεγερμένη έγινε επαναστάτισσα, για όλη της τη ζωή. Αώρισε τον Κέρσενερ, μετακόμισε στη

Νέα Υόρκη και στα είκοσι άρχισε μία μεγάλη πλούσια καριέρα σαν αναρχική.

Την εποχή που προσχώρησε η Έμμα στο αναρχικό κίνημα, ο Γιόχαν Κοστ ήταν ένας από τους αναγνωρισμένους αρχηγούς του και αναντίροπα ο βασικός ομιλητής τους. Η Έμμα εκτιμούσε τον Κοστ και έμαθε πολλά απ' αυτόν, μέχρι που η εξουσιαστικότητα και ο χυδαίος αυτρινικός σωβινισμός του της έγινε αβάσταχτος. Τελικά αποχώρησε δημιουργώντας μία διάσπαση σε ολόκληρο το αναρχικό κίνημα της Αμερικής. Ο αναρχισμός έδωσε στο φεμινισμό της Έμμα μία θεωρητική βάση. Τον γάμο που ήδη μισούσε απ' τη δικιά της εμπειρία, άρχισε να του βλέπει σαν ένα από τους πιο

καταπιεστικούς θεσμούς του καπιταλισμού και του κοότους. Καθιστούσε τη γυναίκα κατοικίδιο σκλάβο και σεξουαλικό αντικείμενο, για χρήση σαν φτηνό εργατικό και αναπαραγωγικό μέσο. Η αγάπη και η σεξουαλική της έκφραση μπορεί να είναι "το πιο πολύτιμο στοιχείο της ζωής", αλλά δεν είχαν καμία σχέση με το γάμο. "Αν αγαπήσω ποτέ έναν άντρα ξανά", εμπιστεύτηκε στον Αλεξάντερ Μπέρκμαν και μετά από λίγο και στον καλλιτέχνη φίλο του Φέντια, που θα γινόταν αργότερα μέντορας σύντροφός της, "...θα του δοθώ χωρίς να μου το ζητήσει ο Ραβίνος ή ο Νόμος, και μόλις σβύσει αυτή η αγάπη, θα φύγω χωρίς να ζητήσω άδεια". Αυτή η φράση ήταν αρκετά προ

χωρημένη για το 1889.

Γιαρ'όλο που έπαιρνε τις ιδέες της πολύ στα σοβαρά, οι περισσότεροι Αμερικάνοι προσπαθούσαν με επιμέλεια να την αγνοήσουν. Γι'αυτούς, η επανάσταση και ο έρωτας εξω από τον γάμο ήταν κάτι πρωτόκουστο και η "κδικικήν Έμμα" μιλούσε συνέχεια και για τα δυό. Ο,τι και να έκανε σκανδαλίζει την κοινή γνώμη. Όπως ο αναρχισμός της φαινόταν σαν σκέτη δικαιολογία για να πετά βόμβες, και να σκοτώνει πλούσιους, ο φεμινισμός της φαινόταν σαν μία δικαιολογία για την άσκηση του ελεύθερου έρωτα.

Τα πειράματά της με την κατασκευή εκρηκτικών, όπως και οι πειραματισμοί της στον έρωτα, αντικαθρέφτιζαν αλλά δεν καθόριζαν τις ιδέες της. Γιαρ'όλο που οι περισσότερες από τις σχέσεις της με άντρες είχαν βίθος και διάρκεια, συχνά τη θεωρούσαν σεξουαλικά αγαλινωτή. Περίεργο αυτό μία που δεν δημιούργησε καμία αίρεση με βάση το σεξ και προσπαθούσε πάντα να δηλώνει τις απόψεις της για το σεξ με καθαρότητα και ειλικρίνεια. Η ανάλυσή της για τη καταπίεση των γυναικών, είχε σαν κεντρικό θέμα το σεξ, επειδή της φαινόταν ότι ήταν βασικό όπλο της κοινωνίας εναντίον των γυναικών. Πιστεύοντας ότι το σεξ είναι "τόσο ζωτικό όσο ο αέρας και η τροφή", θεωρούσε απάνθρωπο το ότι οι γυναίκες έπρεπε να κάνουν χωρίς αυτό μέχρι να πουλήσουν το σώμα τους. Η ίδια φυσικά δεν έκανε ούτε το ένα ούτε το άλλο και το τίμημά ήταν να την φοβούνται, να την μισούν και να την παρεξηγούν.

Ακόμα και ορισμένοι ριζοσπάστες δεν ανέχονταν εύκολα την ειλικρίνεια της Έμμα πάνω στα σεξουαλικά θέματα. Ο υπερήλικας σουπερ-σταρ των αναρχικών Πέτρος Κροπότκιν την κατηγορούσε ανοιχτά ότι παραδίδει έμφηση στο σεξ. Είπε ότι

η καταπίεση των γυναικών ήταν διανοητική και όχι σεξουαλική. "Όταν γίνει η γυναίκα ίση με τον άντρα διανοητικά, και μοιραστεί τις ιδέες του για τον κόσμο, θα γίνει το ίδιο ελεύθερη μ'αυτόν", της είπε.

Η Έμμα τελικά του απάντησε οργισμένη: "Όταν φτάσω στη δική σου ηλικία το θέμα του σεξ μπορεί να μην έχει πιά σημασία για μένα, αλλά το πρόβλημα υπάρχει τώρα για χιλιάδες εκατομμύρια νέους."

Με τον Κροπότκιν, η Έμμα μπήκε στον κόπο να συζητήσει στη Διεθνή Αναρχική Συνέλευση στο Παρίσι το 1900 όπου αποχώρησε. Οι Γάλλοι αναρχικοί, με τον ισχυρισμό ότι δεν ήθελαν να δώσουν άσχημη εντύπωση, δεν την άφησαν να διαβάσει μερικά αμερικάνικα άρθρα πάνω στο θέμα του σεξ - και αμέσως αποχώρησε.

Όπου και να κοιτάζε, η Έμμα έβλεπε γυναίκες να θυσιάζουν τα talέντα και τις φιλοδοξίες τους για χάση των αντρών. Τις έβλεπε να σκλαβώνονται από τους κανόνες της ομορφιάς. Να είναι τόσο προστατευόμενες, ώστε να χάνουν την ταυτότητά τους σαν άτομα. Να ζουν χωρίς σεξουαλική ολοκλήρωση. Εκείνο που την εξαγρίωνε πάνω απ' όλα ήταν το ότι οι γυναίκες που εκμεταλεύονταν σεξουαλικά οι άντρες, έπρεπε να υποστούν και την τιμωρία για τα έκτροπα που επέτρεπε στους άντρες ο πουριτανισμός. Μόνο οι γυναίκες δοκίμαζαν την τιμωρία, όταν ήταν έγγυνες, απατούσαν τον άντρα τους, ή έκαναν πεζοδρόμιο.

Οι άντρες του επωφελούνταν την έβγαζαν πάντα καθαρά. Η κατάσταση των ιεροδούλων, των περισσότερο εκμεταλλευόμενων, ξεγύμνωνε την υποκρισία ολόκληρου του συστήματος για την Έμμα. "Είτε το παραδέχονται οι νομοθέτες είτε όχι, η οίκονομική και κοινωνική κατωτερότητα των γυναικών είναι υπεθωπη για την πορνεία". Κανένας ηθικολόγος ή νομοθέτης δεν ήθελε να τ'ακούσει αυτό, και το τεύχος της εφημερίδας της Έmmas ΜΗΤΕΡΑ ΓΗ όπου δημοσιεύτηκε το άρθρο για την πορνεία καταστέθηκε απ' την κυβέρνηση.

Μαζί με τους πουριτανούς και ηθικολόγους που εξόργιζε ο φεμινισμός της Έmmas, ήταν και η στρατιά των σουφραζέτων. Ενώ όλες τους οι ελπίδες ήταν το δικαίωμα ψήφου, η Έμμα σαν αναρχική δεν έβλεπε την αξία που θα μπορούσε να έχει η κλήπη για κανέναν. Και λιγότερο απ' όλους για τις γυναίκες, που η καταπίεσή τους ήταν βαθειά ριζωμένη στα θεμέλια του συστήματος.

Ζητώντας την εήσο στο δνομα της αρετής της οικογένειας οι περισσότερες σουφραζέτες ήθελαν να εξαλείψουν το διπλό

σεξουαλικό πρότυπο, φέροντας τους άντρες κάτω από τους ίδιους πυστήρους πουριτανικούς περιορισμούς που βρίσκονται οι γυναίκες.

Αντίθετα η Έμμα, ήθελε να εξαλείψει αυτούς τους περιορισμούς και για τους άντρες και για τις γυναίκες. Επειδή αουήθηκε να υποστήριζε τον αγώνα των συμφερόντων, την αποκηρύττουν, αποκαλώντας την "γυναίκα των ανδρών" και "εχθρό της απελευθέρωσης των γυναικών". Όταν άρχισε η Έμμα να μιλά δημόσια για την ομοφυλοφιλία και τον έλεγχο των γεννήσεων, οι αρχές δεν μπορούσαν να την ανεχθούν περισσότερο.

Αλλά άλλο οι ομιλίες και άλλο να δείχνεις πώς γίνεται. Το δεύτερο ήταν έγκλημα. Στις 8 του Μάρτη του 1915, απευθυνόμενη σε ένα μικτό ακροατήριο, στην νέα Υόρκη, η Έμμα μίλησε δημόσια για πρώτη φορά στην Αμερική πώς χρησιμοποιείται ένα προφυλακτικό. Σχεδόν αμέσως μετά την συνέλαβαν και μετά από μία θυελλώδη δίκη, της δόθηκε το δικαίωμα της ελογής 100 δολларίων πρόστιμο ή 15 μέρες φυλακή. Όταν διάλεξε τη φυλακή ολόκληρο το ακροατήριο τη ζητωκραύγασε.

Η Μάργκαρετ Αντέρσον, της Μικτής Επιθεώρησης παρατήρησε, "η Έμμα Γκδλντμαν πήγε φυλακή επειδή υποστήριζε ότι οι γυναίκες δεν χρειάζεται να κρατάνε πάντα το στόμα τους κλειστό και τα πόδια τους ανοιχτά". Μόλις τελείωσε η ποινή της, η Έμμα συνέχισε τις ίδιες ομιλίες της σ' όλη την Αμερική.

Τελικά, καθώς ο Παύλος Παγκόσμιος πόλεμος απειλούσε να καταποντίσει τις ΗΠΑ, η Έμμα στράφηκε από την προαγωγή του φεμινισμού στην αποκήρυξη του πολέμου και της στρατιωτικής θητείας. Γι' αυτήν την "συνομοσία" έμεινε δυο χρόνια φυλακή. Αμέσως μετά, στα πενήντα της, η Κυβέρνηση - στη χειρότερη περίοδο πολιτικής καταπίεσης στην ιστορία των ΗΠΑ - της στέρησε την υπηκοότητά της και την απέλασε σαν αλλοδαπή "εγκληματία αναρχική".

Ήταν ένα από τα λίγα πρόσωπα στο φεμινιστικό κίνημα που επέμενε ότι υπήρχε μία διαφορά ανάμεσα στα γυναικεία δικαιώματα και στην απελευθέρωση των γυναικών. Γνώριζε πως "οι παραδόσεις αιώνων" δεν μπορούσαν ποτέ να σβύσουν με μία τροποποίηση. Ο γάμος ήταν ακόμα ο "υπέρτατος σκοπός" των γυναικών.

Η ανεξαρτησία, η ισότητα, η χειραφέτηση ήταν όλα μία οπτασία όταν η "στενότητα και η ανελευθερία του σπιτιού ανταλλάσσεται με τη στενότητα και ανελευθερία του εργοστασίου, του καταστήματος, ή του γραφείου". Εκείνο που χρειαζόταν ήταν μία επανάσταση που θα την άρχιζαν οι ίδιες οι γυναίκες.

Οι προσβάσεις της Έμμας βγήκαν σωστές. Το 1920, μετά την εξορία της, ψηφίστηκε η τροποποίηση, που ζητούσαν οι σουφρα

ζέτες. Με την ψήφο, η Αμερική νίδα γυναίκα κέρδισε λίγη ισοσύτητα και λιγότερη ελευθερία. Δεν υπήρχε καν εγγύηση για ίσα δικαιώματα. Οι νόμοι των διακρίσεων έμειναν στα βιβλία. Οι διακρίσεις στη δουλειά και στους μισθούς συνεχίσαν, η οικιακή και σεξουαλική εκμετάλλευση των γυναικών συνεχίστηκε και το φεμινιστικό κίνημα στην Αμερική γρήγορα διαλύθηκε.

Μέχρι να πάρει είδηση κανείς για το τί είχε συμβεί, η Έμμα Γκδλντμαν, που τα είχε προσλάβει όλα, είχε από καιρό απελαθεί. Αν την θυμόντουσαν καθόλου, ήταν σαν μποέμισσα, εχθρό των σουφραζέτων, της λή τομοκράτισσα, μάγισσα. Παρόλο που πέρασε την υπόλοιπη ζωή της στην εξορία, παλεύοντας τον αγώνα των ανασοχικών - πρώτα στη Ρωσία, αντιστεκόμενη στο υπερκράτος των μπολσεβίκων, αργότερα στην Ισπανία, δουλεύοντας με τους ανασοχικούς στον εμφύλιο - βαθύτηκε στο Σικάγο πλάι στους μάστιγες της λαίη-μάρκετ που είχαν εμπνεύσει τη ζωή της.

Όταν πέθανε στον Καναδά το 1940, μόνο ελάχιστοι Αμερικάνοι αναγνώρισαν αυτό που ήταν "κάπου οχτώ χιλιάδες χρόνια μπροστά απ' την εποχή της".

EmBR Uo

" Μην τους 'πεις τίποτα. Εμείς
θα είμαστε κρυμένοι
μέσα στα χόρτα ".

Ένας αέρας είμαστε. Αυτό είναι όλο.

Μιά ανάσα

που κρύβεται εκεί που δεν το περιμένεις.

Κάτι είχε ο Γιάννης

τώρα τελευταία.

Δεν ήταν "φυσιολογικός".... ήθελε

να πιάσει τη ζωή απ' τα μαλλιά

και να τα ζήσει όλα

μέσα σε μία νύχτα.

Εντομο του ενστίκτου.

Είναι αυτό

που σε κάνει να θέλεις

να παγιδέψεις όλα όσα νιώθεις

να ξεγλυστράνε

μέσα απ' τα χέρια σου.

Το καμπανάκι

πριν απ' το τέρμα.

Και το όνειρο

ήταν τόσο όμορφο χτες βράδυ.

Θάλασσα πλατιά και το νερό

καθάριο

Μα κινείσαι απ' τους δυό

δεν ήθελε να την πάρει.

Κανείς απ' τους δυό.

Και στην αντίπερα όχθη το παλληκάρι

με το άλογο

χάθηκε σιγά-σιγά

στα μαύρα νερά

Γιατί τα νερά στην απέναντι μεριά

ήταν στ' αλήθεια μαύρα.

Κι' εσύ αποφάσισες. Κι' η απόφασή σου
είναι μία.

Θα μου μιλήσεις γι' αυτήν

και το ξέρω.

Ομως

θυμήσου και τούτο :

τα συναισθήματα

που σου εμπιστεύτηκα

μην τα προδώσεις ποτέ.

Κι' η απόφασή σου να 'ναι

απλή κι αληθινή.

Οσο κι αυτά που νιώθω.

Και να μην υπάρχει

καμπανάκι

πριν απ' το τέρμα.

Ούτε τέρμα.

26^η ΤΕΛΕΤΑ

Ο θάλαμος ήταν σκοτεινός, ήρεμος. Που και που ακουγόταν κάποιος αναστεναγμός ή κανένα μισοροχαλητό.

Δεν του κολλάει ύπνος απόψε. Δεν του κολλάει ύπνος εδώ και μιά βδομάδα. Κοιτούσε τη γυάλα του ξυραφιού που κρατούσε στην ανοιχτή φούχτα του και σκεφτόταν. Προσπαθεί να πάρει μιά απόφαση : ή θα συνεχίσει την χαλί ζωή του για έναν ακόμη χρόνο, ή θα τερμάτιζε τα πάντα σ' αυτήν. Δεν την άντεχε. Δεν άντεχε αυτή την ομοιομορφία, αυτή την ομαδοποίηση, αυτή την απρόσωπη μονάδα. Δεν ήταν αυτό το ξεχωριστό, το ιδιαίτερο άτομο. Ήταν ένας φαντάρος. Απρόσωπος ;

Ακόμη κι' αυτός όμως, δεν είχε καταλάβει. Κάθε φορά που προσπαθούσε να δράσει αυτόνομα, να δράσει με δική του πρωτοβουλία, σταμάταγε. Μπροστά του ορθώνονταν εμπόδια. Εμπόδια που δεν μπορούσε να ξεπεράσει. Είχε προσπαθήσει όμως αρκετά ; Δεν ήξερε.

Το κεφάλι του τον πονούσε τρομερά. Δεν ήξερε, δεν ήξερε, δεν ήξερε... Τα πάντα στροβιλίζονταν στο νου του.

Σκέφτηκε την οικογένειά του. Θυμήθηκε την πρώτη μέρα που έφυγε. Μπροστά του τα δακρυσμένα μάτια της μητέρας του και ο συγκινημένος πατέρας του που φούσκωνε και κορδωνόταν που ο δικός του γιός έφυγε για να υπηρετήσει την πατρίδα.

"Να μας βγάλεις ασπροπρόσωπους", ήταν η τελευταία του κουβέντα.

Γέλασε ειρωνικά. "Να μας βγάλεις ασπροπρόσωπους". Πόσο κουτή του είχε φανεί αυτή η κουβέντα. Όμως, δεν είπε τίποτα. Καμογέλασε απλά σκεπτικός και έφυγε. Έφυγε, αφήνοντας πίσω του τα ξέγνοιαστα χρόνια της νιότης του. Ήξερε ότι όταν θα γύριζε, τίποτε δεν θα ήταν πιά το ίδιο. Τον περίμενε μιά δουλειά που δεν μπορούσε πιά να αθετήσει. Τον περίμενε το μέλλον του. Δεν θα'χε πιά καμιά δικαιολογία.

Έπρεπε να κλειδώσει μέσα του το παιδί και να γίνει ένας υπεύθυνος πολίτης.

Ξανακοίταζε το ξυράφι. Τί ήταν αυτό που τον κράταγε ; Τί ήταν αυτό που τον έδιωχνε ; Δεν ήξερε. Απλά δεν άντεχε να του λένε τί θα κάνει, απλά δεν άντεχε φιμωμένος. Δεν άντεχε την έχθρα των συστρατιωτών του. Από τότε που πάτησε το πόδι του σ' αυτό το στρατόπεδο, δεν είχε καταφέρει να πιάσει μιά φίλη.

Εφταιγε κι' αυτός και το ήξερε. Ήταν τόσο μοναχικός, τόσο μελαγχολικός κι απόμακρος. Κι όμως, ήθελε μιά βοήθεια. Εφαιξε στις τσέπες του και βρήκε το τελευταίο γράμμα που του είχαν στείλει πριν μιά βδομάδα. Το διάβαζε, το ξαναδιάβαζε, με μιά λαχτάρα σαν να ήταν η πρώτη φορά. Ενιωθε όμορφα όταν λάβαινε γράμμα. Όταν το άνοιγε, ρούφαγε με μανία κάθε λέξη και ξέ-

→
φευγε. Μπορούσε να σκεφτεί κάτι καινούργιο, κάτι έξω απ' τη ζωή του εκεί μέσα. Το ξανατύλιξε. Ήθελε να κλάψει, ήθελε να φωνάξει, ήθελε κάτι να χτυπήσει, ήθελε να ξεσπάσει.

Κοίταζε το διπλανό κρεβάτι του. Πόσο ήρεμα κοιμόταν ο διπλανός του. Τον κοίταζε αρκετή ώρα. Κάτι είχε αυτός ο φαντάρος και τον τράβαγε.

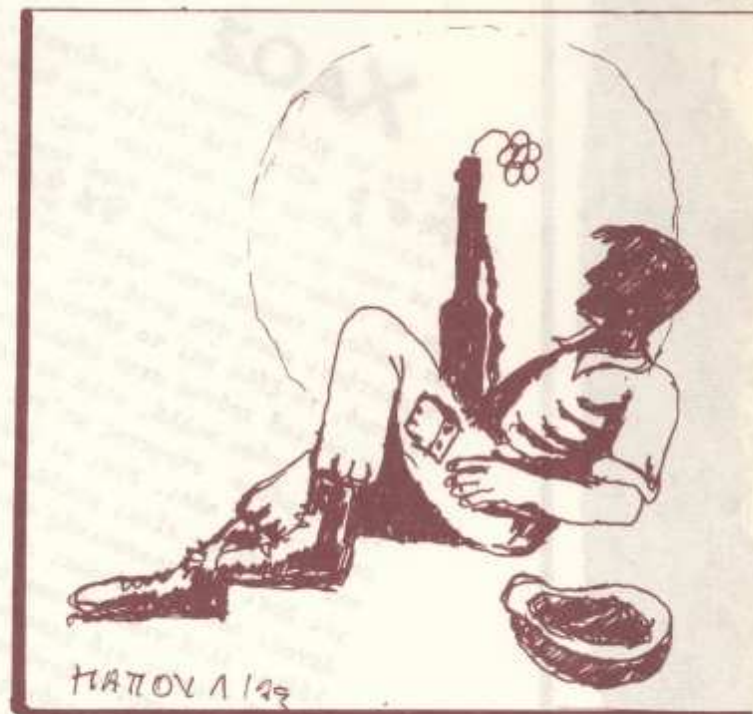
Ήθελε να του μιλήσει, να του ανοιχτεί, να βρεί κάποιον επιτέλους να ανταλλάξει μιά όμορφη κουβέντα. Όμως, εκείνος ήταν τόσο εχθρικός, ή τουλάχιστον έτσι νόμιζε.

Καθώς πήγε να σηκωθεί, το κρεβάτι έτριξε και τον ζύπνησε. Τον κοίταζε ξαφνιασμένος. Στην προσπάθειά του να κρύψει το ξυράφι, έσκισε το χέρι του, ένωσε το αίμα του ζεστό. Προσπάθησε να κρύψει τον πόνο του.

"Τέ έγινε φιλαράκο ;", του είπε ο άλλος μ' ένα χαμόγελο. Ένα χαμόγελο τόσο ζεστό, τόσο γλυκό. Αυτός περίμενε μιά άλλη, πιά άσχημη αντίδραση. Τα μάτια του λαμπύρισαν.

"Τίποτα, απλά δεν έχω ύπνο. Κοιμήσου". Δεν μπορούσε ακόμη να πιστέψει ότι τον αποκάλεσε "φιλαράκο". Στα μάτια του έλαμπε ακόμη εκείνο το τόσο όμορφο και ζεστό χαμόγελο. Ήταν η πρώτη φορά που είχε νιώσει τόσο όμορφα μέσα εκεί.

"Θέλεις να μιλήσουμε ;" του είπε ο άλλος. "Δεν σε βλέπω και πολύ καλά, τί έχεις ;"

Δεν μπορούσε πιά να πιστέψει στ'αυτιά του. Κοίταζε τους άλλους που κοιμόνταν. Τους φαίνονταν όλοι τόσο φιλικοί, τόσο διαφορετικοί.

"Όχι, σε ευχαριστώ", του είπε. "Ετοιμαζόμουν να κοιμηθώ".

"Καλά, αύριο," του είπε ο άλλος, νυσταγμένος και γύρισε να κοιμηθεί. Απλωσε το χέρι του και ακούμπησε τη πλάτη του. "Σ' ευχαριστώ του φιθύρισε, ο άλλος όμως είχε αποκοιμηθεί. Κοίταζε το παράθυρο. Αρχιζε να ξεμερώνει. Σε λίγο θα σηκώνονταν και οι υπόλοιποι.

Το βλέμμα του έπεσε ξανά στο ξυράφι, που τώρα ήταν γεμάτο αίματα. Έδεσε το χέρι του και έβαλε το ξυράφι στη θέση του. Εκλείσε τα μάτια του. Σημέρωνε μιά καινούργια μέρα. Χαμογέλασε. Η ζωή ήταν μπροστά του. Ένας χρόνος θα περνούσε εύκολα τώρα πιά. Είχε δύναμη. ✨

ΧΑΟΣ

Δεν έχω να γράψω σημαντικά πράγματα. Έχω να γράψω γι' αυτή τη πύλη. Για εκείνο το βρωμερό κάτι που θα δεις στα πλαίσια μάτια των κατοίκων της. Για τα καλογυαλισμένα σκαρπίνια τους και τα γύφτινα καρώ παντελόνια τους... χα καθήκια. Έχω να γράψω γι' τα "μωρή πότε θα σε ", που θα ακούσει μόνη της μετά τις 9:10 το βράδυ. Έχω να πω γι' το περπατήσε μου στην πόλη, όποια κοπέλλα τολμήσει να βιασμού, το ξέλω και το πέταγμα σε ξεροπήγαδο που επιφύλαξαν πριν μερικά χρόνια στην πόλη, το να κάνεις τέ-ρω, δεν μου πάει. Έτσι κι αλλιώς δεν πρόκειται να αλλάξει τίπο-τα. Ο καθένας είναι υπεύθυνος για τον εαυτό του. Ο καθένας έ-χει βρει τις προσωπικές του λύσεις σ' αυτό το μέρος που λέγεται λόγος. Δεν απευθύνω σε κανέναν. Δεν υπάρχει κανείς να κατα-λάβει. Αλλά γι' τ' όνομα του θεού, το πρόβλημα δεν λύνεται με το να περνάμε πιδ' χαρούμενα και να μη βαρύνουμε στα μπαράκια, ούτε με θεατρικά έργα και με εκδρομές, (όπως πρότεινε φίλος στο προηγούμενο τεύχος). Δεν υπάρχει ελπίδα να καλύτερέψουν τα πράγματα σ' αυτή τη σκοταφόλη γι' τα επόμενα δέκα χρόνια. Δεν υπάρχουν "υγιείς δυνάμεις". Όλοι είμαστε σάπιοι. Ο καθένας με τον τρόπο του.

ΓΙΑΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Για το στρατό

Αντιρρησίες συνείδησης

Στις 18 Οκτώβρη εκδικάστηκε και η έφεση που είχε κάνει ο θανάσης Μακρής, φοιτητής του Οικονομικού, μέλος του κεντρικού συμβουλίου της ΕΦΕΕ, και αντιρρησίας συνείδησης.

Το πρώτο στρατοδικείο είχε αποφασίσει τέσσερα () χρόνια φυλακή, ενώ ο εισαγγελέας είχε προτείνει οκτώ χρόνια.

Ο θανάσης Μακρής αρνείται να πάει στο στρατό, αρνείται να μάθει τη χρήση των όπλων, όπως τον υπαγορεύουν τα ειρηνιστικά ιδανικά του. Δεν είναι ο πρώτος. Υπάρχουν άλλοι 15 τουλάχιστον νέοι (με πிட γνώστες τις περιπτώσεις του Μιχ. Παραγκάκη και του Σπ. Ψύχα) που αρνούνται για λόγους συνείδησης να υπηρετήσουν τον βολοφονικό μηχανισμό του στρατού. Παρακάτω θα γίνει μία συνοπτική αναφορά στο θέμα του στρατού, στο θέμα των αντιρρησιών συνείδησης και στις σημερινές εξελίξεις του θέματος.

ΣΤΡΑΤΟΣ

Ο στρατός, μαζί με την αστυνομία, είναι οι ένοπλοι μηχανισμοί άμυνας που έχει στη διάθεσή της η αστική τάξη και το κράτος της. Είναι από τη φύση του όργανο στα χέρια της εκμεταλλευτικής τάξης, που χρησιμοποιείται όχι για κανέναν άλλο λόγο, παρά για να κρατάει τις καταπιεζόμενες τάξεις σε πειθαρχεία. (Ο μύθος για "εθνική

ασφάλεια" και "υπεράσπιση της πατρίδας" δεν ισχύει γιατί ο πόλεμος δεν στέκεται πάνω από τάξεις, είναι "διπλωματία με βίαια μέσα" και γίνεται όποτε οι καπιταλιστές της κάθε χώρας το αποφασίσουν, για να προασπίσουν τα δικά τους συμφέροντα, στέλνοντας να σκοτωθούν στα πεδία των μαχών οι εργατικές και λαϊκές μάζες). Η επέμβαση του Ρώσικου στρατού στην Ουγγαρία το '56 και στην Τσεχοσλοβακία το '68, του Αμερικάνικου στο Βιετνάμ, τα τανκς του Παπαδόπουλου και της χούφτας, ο Γαλλικός στρατός που ήταν σε πολεμική ετοιμότητα στη διάρκεια της νεολαιιστικής και εργατικής εξέγερσης το Μάη του '68, είναι τρανταχτά παραδείγματα για το ποιός είναι ο ρόλος και η χρησιμότητα του στρατού. Κάθε εξέγερση και επανάσταση έχει βρει μπροστά της τα τανκς και τα όπλα του στρατού της "δικής της" χώρας. Πέρα όμως απ' αυτά, ο στρατός εκπληρώνει το ρόλο του και σε καθημερινή βάση, όταν διαπαιδαγωγεί τη νεολαία με το δηλητήριο του εθνικισμού, του милитарισμού και της "πειθαρχείας στους ανώτερους".

Η στάση του καθενός που αρνείται αυτή τη σάπια κοινωνία και θέλει να παλαίψει ενάντια της, είναι ενάντια στο στρατό, ενάντια στον πόλεμο. Κάθε κοινωνική επανάσταση αντιμετωπίζει εκ των πραγμάτων σαν πρώτο κα-

θήκον, το τσάκισμα της στρατιωτικής μηχανής, τη διάλυσή της.

Και είναι αστείο, η πிட "ριζοσπαστική" πρόταση για το στρατό που περνάει σήμερα στις μάζες να είναι αυτή του ΚΚΕ ("εκδημοκρατισμός του στρατού", "δικαίωμα να διαβάζεις εφημερίδα μέσα στο στρατόπεδο", αλλά όλα αυτά "μόνο σε περίοδο ειρήνης" —Ριζοσπάστης).

Εμείς προτιμάμε να θυμόμαστε τα λόγια ενός μεγάλου, αλλά και πολύπλευρα διαστρεβλωμένου επαναστάτη : "Καμιά μεγάλη επανάσταση δεν έγινε και δεν μπορεί να γίνει χωρίς "ξεχαρβάλωμα" του στρατού. Γιατί ο στρατός είναι το πிட αποστεωμένο όργανο υποστήριξης του παλιού καθεστώτος, το πிட γερό φρούριο της αστικής πειθαρχείας, στήριγμα της κυριαρχίας του κεφαλαίου, για τη διατήρηση και την καλλιέργεια της δουλικής υποταγής και της καθυπόταξης των εργαζομένων στο κεφάλαιο... (Λένιν, Η προλεταριακή επανάσταση και ο αποστάτης Κάουτσκι).

Οι "λενινιστές" κύριες λοιπόν, βλέπουμε που γράφουν τον ίδιο τον Λένιν και μαρνούργουν περί "εθνικής ανεξαρτησίας", "αξιόμαχο του στρατού", "θητεία με φηλά το κεφάλι"... Λε μιλήσουν γι' αυτά σε οποιοδήποτε νέο είναι στο στρατό. Γιατί πέρα από τις θεωρητικολογίες, το τί σημαίνει στρατός το ξέρει καλύτερα απ' όλους η νεολαία, αυτοί που καλούνται να πετάζουν δυό χρόνια απ' τη

ζωή τους, να υπακούσουν στη μεγαλύτερη μαλακία του κάθε κομπλεξικού αξιωματικού, να ξεβουλώνουν τουαλέτες, να κουβαλάνε τα φώνια των "συζύγων" των αξιωματικών, να ζήσουν δύο χρόνια μέσα στην παράνοια και το φασισμό. Γι' αυτό και η αυθόρμητη αντίδραση στο στρατό, είναι μεν υπόγεια, αλλά και τεράστια. Δεκάδες χιλιάδες "τρελλόχαρτα", ανυποταξίες και λιποταξίες, πράγματα που συμβαίνουν καθημερινά κάτω απ' τη μύτη μας.

ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Η αντίρρηση συνείδησης, η αρνήση της καταταγής στο στρατό, είναι ένα φαινόμενο εκτεταμένο στις Ευρωπαϊκές χώρες, μέσα στα πλαίσια των άλλων κινημάτων κοινωνικής κριτικής της νεοαίας (αντιπυρηνικό, κίνημα καταλήψεων, κίνημα των ομοφυλοφύλων, ειρηνιστικό, οικολογικό, κ.λ.π.).

Στην Ελλάδα, ο πρώτος αντιρρησίας ήταν ο Μιχ. Μαραγκάκης, που διατύπωσε δημόσια--στις εφημερίδες και σε εκδηλώσεις-- την κριτική του στο στρατό και το δικαίωμά του (δικαίωμα αναγνωρισμένο από τον ΟΗΕ και απ' όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες) να αρνηθεί να υπηρετήσει, επικαλούμενος τα ειρηνιστικά ιδανικά του, την πεποίθησή του "αν θές ειρήνη, προετοίμαζε την ειρήνη", το φασισμό και την παράνοια που επικρατεί στο στρατό, κ.λ.π. Ταυτόχρονα, ζητούσε να υπηρετήσει εναλλακτική άοπλη θητεία κοινω-

νικής προσφοράς σε γηροκομεία, κέντρα αναλφάβητων, κ.λ.π. Ακολούθησε η γενική κατακραυγή και η επίθεση του κράτους και των στρατοκρατών. Ο Μιχ. Μαραγκάκης πέρασε από στρατοδικείο και φυλακίστηκε. Ακολούθησαν όμως κι άλλοι αντιρρησίες, ο Σπ. Ψύχας και ο Θαν. Μακρής. Οι Μακρής και Μαραγκάκης καταδικάζονται και αρχίζουν απεργία πείνας στη φυλακή, γίνονται πορείες και φτιάχνεται η Επιτροπή Αντιρρησιών Συνείδησης.

η βίαια κοινωνική επανάσταση.

Το άλλο σημείο που χρειάζεται κριτική είναι η προθυμία πολλών αντιρρησιών να υπηρετήσουν "εναλλακτική κοινωνική θητεία". Αυτό σημαίνει ότι θέλουν η Ελληνική Βουλή να ψηφίσει σχετικό νόμο και έτσι οι αντιρρησίες τα δύο χρόνια του στρατού να τα υπηρετούν σε ΚΑΠΗ, ψυχιατρεία, κέντρα αναλφάβητων, νοσοκομεία, δημοτικά έργα, κ.λ.π.

Όμως κι' αυτοί οι θεσμοί λειτουργούν μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού και, με τον τρόπο που οι αστοί θέλουν, εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό που υπηρετεί και ο στρατός, αλλά πολύ πιο έμμεσα και με διαφορετικό τρόπο.

Εξάλλου, αν φανταστούμε μια γενικευμένη εναλλακτική θητεία, καταλαβαίνουμε ότι το κράτος βρίσκει εργατικό δυναμικό και βέβαια απειλούνται θέσεις εργασίας. Η αντίρρηση συνείδησης δεν είναι πράξη ουσιαστικής αντίστασης στον милитарισμό και τον πόλεμο.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Αν, τώρα, θέλει κανείς να σχολιάσει την Αντίρρηση Συνείδησης, πρέπει κατ' αρχήν να παραδεχτεί ότι σαν πράξη αντίστασης είναι προσωπική και όχι συλλογική. Επειτα βλέπει το στρατό από ανθρωπιστική περισσότερο σκοπιά, σαν ένα βίαιο μηχανισμό, έτσι γενικά και αφηρημένα, και όχι σαν αυτό που πραγματικά είναι, ένας ΤΑΣΙ-ΚΟΣ θεσμός και μηχανισμός, εργαλειό εξυπηρέτησης του κεφαλαίου.

Σαν ένας τέτοιος θεσμός, ο στρατός χτυπιέται και διαλύεται μέσα στα πλαίσια της ταξικής πάλης, όταν αυτή φτάνει στο επίκεντρο της ανατροπής, παράλληλα με τη διάλυση του αστικού κράτους, της αστυνομίας, του τρόπου λειτουργίας της εκπαίδευσης και της οικονομίας, κ.λ.π. Η αντιμilitarιστική στάση απαιτεί βία στη βία των καραβανάδων και συνειδητοποίηση του ότι το πρόβλημα του στρατού δεν λύνεται με το να τον "αρνούνται" μερικοί "ειρηνιστές" και "ανθρωπιστές": τον στρατό τον "τσακίζει" και τον "διαλύει"

Παρ' όλα αυτά επιβάλλεται, νομίζουμε, η ΑΚΡΙΤΗ υποστήριξη στους αντιρρησίες και στα αιτήματά τους. Πρώτα-πρώτα, επειδή είναι στοιχειώδες ανθρώπινο δικαίωμα η άρνηση στράτευσης. Ο καθένας έχει το δικαίωμα, για οποιουδήποτε λόγους, (ιδεολογικούς, φιλοσοφικούς, προσωπικούς, θρησκευτικούς--βλ. μάρτυρες του Ιεχωβά) να μην πάει στο στρατό.

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ

Fascists
don't always wear uniforms
and march in the street.

Ο άλλος λόγος που πρέπει να υποστηρίξουμε τους αντιρρησίες, είναι ότι το θέμα αυτό στάθηκε αφορμή για να πάψει η σιωπή γύρω από το στρατό, για να ξανα-νοίξει στους κύκλους της νεολαίας η συζήτηση για το στρατό και την θητεία, τί σκοπό εξυπηρετούν, πόσο φασιστικές και απάνθρωπες είναι οι συνθήκες στα στρατόπεδα, να ξαναγίνεται κουβέντα για τις δεκάδες αυτοκτονίες στο στρατό, για τον απεργασπιστικό του ρόλο σε διάφορες απεργίες (αστικά λεωφορεία, σκουπιδιάρηδες, κ.λ.π.), αλλά και για γενικότερα ζητήματα όπως εθνικισμός, ελληνοτουρκικά, милитарισμός και πόλεμος.

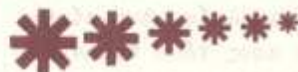

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΗΜΕΡΑ

Σήμερα υπάρχουν 16 αντιρρησίες συνείδησης. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει καταθέσει για ψήφιση στη Βουλή νομοσχέδιο που ρυθμίζει το θέμα των αντιρρησιών. Αυτό ύστερα από δεκάδες πορείες και διαδηλώσεις, ύστερα από ένα μεγάλο κίνημα συμπαράστασης από Ελλάδα αλλά και εξωτερικά, ύστερα από πολυήμερες απεργίες πείνας των φυλακισμένων Μακρή και Μαραγκάκη. Το ότι θα ψηφιστεί σχετικό νομοσχέδιο το υποσχέθηκε ο Κουτσόγιωργας στον Μαραγκάκη, όταν ο τελευταίος ήταν ετοιμοθάνατος, ύστερα από απεργία πείνας πάνω από 60 μέρες.

Το νομοσχέδιο όμως είναι απαράδεκτο. Κατ'αρχήν, θεωρεί τους αντιρρησίες συνείδησης σαν οπλί-

τες που υπάρχουν στη δικαιοδοσία του Υπ. Άμυνας και του ΓΕΕΘΑ, πράγμα που βέβαια αναιρεί την ίδια την ουσία της άρνησης στρατεύσεως. Έπειτα αντιμετωπίζει τους αντιρρησίες σαν λουπατζήδες και στην ουσία τους τιμωρεί, επιβάλλοντας ΤΕΤΡΑΡΟΝΗ εναλλακτική κοινωνική θητεία (διπλάσιας διάρκειας δηλαδή με τη στρατιωτική και όχι ίσως όπως ζητούσαν οι αντιρρησίες).

Αλλο σημείο είναι η απαγόρευση κάθε επαγγελματικής δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της τετράχρονης θητείας. Αυτό για να υποχρεώσει τους νέους των κατώτερων τάξεων να υπηρετούν κανονικά, αφού ποιά φτωχική ή μικρομεσαία οικογένεια αντέχει τόσα χρόνια; Άλλο ένα στοιχείο που δείχνει τον ταξικό ρόλο του στρατού ενάντια στις κατώτερες τάξεις.

Η επιτροπή αντιρρησιών δέχτηκε το νομοσχέδιο, προτείνοντας παράλληλα μερικές τροποποιήσεις, όπως την 2χρονη και όχι 4χρονη εναλλακτική θητεία.

Στις 18 Οκτώβρη, ο θ. Μακρής καταδικάστηκε σε 1,5 χρόνο φυλάκιση από το στρατοδικείο, ενώ το καλοκαίρι εμφανίστηκε και ένας αντιρρησίας συνείδησης στην Κύπρο, ο 24χρονος οικοδόμος Γιάννης Πάρπας αντιμετωπίζοντας βέβαια κι' αυτός το στρατοδικείο και τη φυλάκιση.

Πιστεύουμε ότι κάθε νέος πρέπει να ευαισθητοποιηθεί στο θέμα του στρατού και των αντιρρησιών συνείδησης.

υπουργό Δημοσίας Τάξης) για τον έλεγχο του γενικού δικτύου πληροφοριών... (Δηλαδή, Γιάννης κερνάει Γιάννης πίνει ή βλέπε Τσελεμεντέ : πώς να μαγειρέψετε κάμπερς με πουλημένες συνειδήσεις) τη στιγμή που δεν αφήνονται ίσα περιθώρια πρόσβασης στο αρχείο στον κάθε πολίτη.

Όταν κάποτε στη Γερμανία ο λίτλερ κυνηγούσε και έσφαζε τους Εβραίους, τους ομοφυλόφιλους κ.τ.λ., πολλοί απ' αυτούς κατόρθωσαν ν'αποφύγουν τη σύλληψη και το θάνατο διαφεύγοντας με πλαστά διαβατήρια στο εξωτερικό, όπως ακριβώς έκαναν οι κ.κ. που σήμερα προωθούν τον παραπάνω νόμο επί χούντας. Και το κατάφεραν αυτό, επειδή ο λίτλερ και τα άλλα κατά τόπους και καιρούς φασιστικά επιτελεία, δεν είχαν στα χέρια τους τόσο προηγμένη τεχνολογία ώστε να ξέρουν ανά πάσα στιγμή πού ακριβώς βρίσκασαι πάνω στον πλανήτη, ελέγχοντας κάθε δοσοληψία σου. Ποιό δικτατορικό καθεστώς δεν θα χρησιμοποιούσε την τωρινή τεχνολογία για να εξουδετερώσει τους πολιτικούς αντιπάλους του και γενικότερα όποιον διαφωνεί, όταν μάλιστα πρόσφατα η Ασφάλεια Αττικής πρότεινε επαναλειτούργια τόπων εκτόπισης (Κυρ. ΕΛ/πία, 29/1/89) ; Την στιγμή που ήδη ποινικοποιούνται οι απεργίες (άρθρο 4), II πολιτες είναι νεκροί τα τελευταία

χρόνια από σφαίρες αστυνομικών, (Πρώτη, 15/3/89), τη στιγμή που εξοντώνονται άνθρωποι σε φυλακές και ψυχιατρεία, όταν τα ΜΑΤ ξυλοκοπούν απεργούς και διαδηλωτές (οδοκαθαριστές, ναυτεργάτες, αντιπυρηνικοί διαδηλωτές, μπανανοπαραγωγοί στο Βράκλειο κ.τ.λ.), τη στιγμή που χρησιμοποιείται κι ο στρατός σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός, τη στιγμή που με την εξέλιξη της ρομποτικής διώχνονται εργάτες και υπάλληλοι και αντικαθίστανται από μηχανές...

Βρισκόμαστε ήδη ένα βήμα πριν την απόλυτη επιβολή της τεχνολογίας πάνω στην ανθρώπινη οντότητα. Μ'αυτά τα δεδομένα, το ηλεκτρονικό φακέλλωμα των πολιτών, είναι από μόνο του η χειρότερη μορφή ολοκληρωτικού καθεστώτος. Απευθυνόμαστε σε όλους όσους ακόμα διατηρούν κάποιες ευαισθησίες-κάποια δυνείρα. Αν δεν κατορθώσουμε να αποτρέψουμε την προώθηση-εφαρμογή αυτού του συστήματος της απόλυτης αστυνόμευσης μες στα επόμενα χρόνια, τότε κάθε ιδεολογία, άποψη, πολιτική δράση, ανθρώπινη σχέση, κάθε ορατισμός για ένα καλύτερο κόσμο, θα είναι πλέον για τα ιστορικά αρχεία και μόνο.

Ξεινάμε με το παραπάνω κείμενο μία προσπάθεια πλατιάς πληροφόρησης των πολιτών, γιατί αυτό θεωρούμε απαραίτητο σαν προϋπόθεση για μαζικές κινητοποιήσεις.

Τη στιγμή που η IBM, βασικός κατασκευαστής και προωθητής του όλου συστήματος (πολυεθνική βιομηχανία ειδών πληροφορικής) καυχιέται ότι πλέον η φαντασία υποκλίνεται στην ηλεκτρονική πραγματικότητα (διαφήμιση στο βήμα, 26/6/88), δηλώνουμε πως :

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΠΟΙ ΔΕ, ΕΛΟΙ, ΗΕΙ ΑΚΟΜΑ
ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥΤΕ ΔΕΣΣ

Πρωτοβουλία ενάντια στο ΕΚΑΜ

ALTERNATIVE PRESS SYNDICATE UNDERGROUND TV ΠΟΣ

U.S.A.
All you Can Eat - N. Jersey
All together - California
Aquarian Weekly - N. Jersey
Berkeley Barb - California
Bread, Peace and Love - Ohio
Catalyst - Texas
Community Liberator - Florida
Creem - Michigan
Eye of the Beast - Florida
Freeway - Minnesota
Observer - N.Y.
Providence Free Press - N.Y.
Seed - Illinois
Woodstock Aquarian - N.Y.
LATIN AMERICA
Cultvaculture - Argentina
EUROPE
De Kabouter Kolonel - Amsterdam
Five - London
Hit - Milan
Holland Hapt - Amsterdam
Suck - Amsterdam
It - London
Love - Berlin
L'Idiot Liberte - Paris
OM - Amsterdam
OZ - London
Losa Nostva - Spain
Ding - Belgium
Fox - Amsterdam
Oeuf - Eberia
και λοιπά.....

THE IN NEDERLAND EN BELGIE
VERKRYGBAAR BY DE
REAL FREE PRESS
THAT UNDERGROUND
NEWSPAPER KNOWS
EVERY DIRTY
MOVE I MAKE!
YAP
THE LOVING
COUCH
IS PUBLISHED
BY PATRICK
NEWS AT:
728-416
MAIN STREET
WINNIPEG 2,
MANITOBA
CANADA
SUBSCRIBE

members of
**Underground
Press Syndicate**

Σαν ένα μικρό δείγμα αλληλεγγύης στον Νίκο Τσουβαλάκη δημοσιεύουμε το κείμενο, που μας δόθηκε από την Επιτροπή συμπαράστασης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ Ν. ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗ ΜΕ ΤΑ 2/3 ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 105-110 Π.Κ.

ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ.

Ο Ν. Τσουβαλάκης κατάγεται από τα Χανιά Κρήτης. Γεννήθηκε τον Αύγουστο 1952 στην φτωχογειτονιά της Νίκαιας Πειραιώς όπου, έμεινε μέχρι τα 18 του χρόνια στις τρισάθλιες εργατικές πολυκατοικίες μαζί με την πάμπωχη οικογένειά του.

Έχει άλλα 5 αδέρφια.

Όταν τελείωσε το γυμνάσιο με έξοδα της Ναυάς του αποφάσισε να μπαρκάρει στο Εμπορικό Ναυτικό μη αντέχοντας άλλο την εξαθλίωση και μιζέρια που ήτανε γεγονός στην οικογένειά του. Μπαρκάρει με το πλοίο Κίνι από τα Αμβούργο για την Αμερική με 20 λίρες μισθό.

Γρήγορα κατάλαβε ότι η μισθωτή εργασία ήτανε ένα άλλο μέσο συγκριτικής μιζέριας.

Αποφάσισε ν' αφήσει το πλοίο.

Εγκαταστάθηκε πια στην Αμερική. Δουλεύοντας εκεί κατάφερε να σπουδάσει χημικός τεχνολόγος στον Έλεγχο Τροφίμων στην MASS. U.S.A.

Γύρισε στην Ελλάδα μετά έτη παραμονής, στις ίδιες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες καταναγκαστικής επιβίωσης.

Μη αντέχοντας άλλο αποφάσισε μαζί με τον αδελφό του Θεόδωρο να ληστέψουν την Γενική Τράπεζα της Νίκαιας στις 19 Αυγούστου 1977. Μετά περιπετειώδη κατα-

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΝΙΚΟ ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗ

12 ΧΡΟΝΙΑ ΦΥΛΑΚΗΣ ΦΘΑΝΟΥΝ ΠΙΑ. ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ Μ' ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΝ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΞΩ. ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΕΚΤΗ Η ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ. ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ ΤΑ 2/3 ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΔΙΩΣΕΙΣ ΣΤ' ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΕΙΤΕ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ. ΑΡΚΕΤΑ ΨΗΦΙΖΕΤΕ.

ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Ν. ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗ

διωχτή συνελήφθησαν.

Ο Νίκος καταδικάστηκε σε 20 χρόνια φυλάκης και σε 7 χρόνια ο αδελφός του.

Δικάστηκαν και καταδικάστηκαν σε πρώτο και τελευταίο βαθμό χωρίς έφεση, χωρίς αναίρεση, χωρίς δικηγόρους.

Μέσα στην φυλακή εξελίχθηκε σ' ένα θαυμάσιο καλλιτέχνη και διοργάνωσε διάφορες εκθέσεις πινάκων μαζί μ' άλλους συγκρατούμενους του κερδίζοντας μάλιστα και το Α' Βραβείο στην Α' Πανελλήνια έκθεση της Αθήνας.

Παράλληλα συμμετείχε συνεχώς στο κίνημα φυλα-

κών για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αυτό του στοίχισε μερικές μεταγωγές. Πέρασε σε σκληρή απομόνωση και στην Κέρκυρα.

Τον Σεπτέμβρη 1986 κατέρχεται σ' απεργία πείνας στις φυλακές Αλικαρνασσού Ηρακλείου Κρήτης με αίτημα την αποφυλάκισή του. Εγγίζοντας τα όρια του θανάτου η Κυβέρνηση κάτω από πίεση ατόμων και ομάδων του διακόπτει 2 μήνες την ποινή και τον μεταφέρει στο Τζάνειο, παράλληλα του μειώνει κατά δύο χρόνια την ποινή του υπογραφόμενη διαδοχικά από τρεις Υπουργούς επί της Δικαιοσύνης κ.κ. Μαγκάκη, Κακλαμάνη, Βερυβάκη.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν δέχεται να υπογράψει.

Αυτή τη στιγμή ο Ν. Τσουβαλάκης συμπλήρωσε τα 2/3 της ποινής του στις Ελληνικές φυλακές.

Ήδη υποβάλλει αίτηση στο Συμβούλιο Πλημ/κών Χανίων Κρήτης για την αποφυλάκισή του.

Όμως πήρε μεταγωγή για τις φυλακές της μάτρας. Τώρα βρίσκεται πεταμένος στο πειθαρχείο της φυλακής, επειδή έκανε απεργία πείνας. Γιατί ζήτησε, σύμφωνα με το νόμο, να αποφυλακιστεί με τα 2/3 της ποινής του. Με τον ίδιο νόμο, το κράτος έχει αποφυλακίσει το ακροδεξιό γουρούνι-φασίστα Καλέτση και τον βασανιστή Σπανό.

Εμείς, σαν επιτροπή συμπαράστασης, έχουμε συγκεντρώσει εκατοντάδες-χιλιάδες υπογραφές ανωνύμων και επωνύμων πολιτών για την αποφυλάκισή του.

Την αποφυλάκισή του έχουν ζητήσει η επιτροπή Θεολόγων, ο σύλλογος κοινωνικών Λειτουργιών Ηρακλείου Κρήτης, 45 δικηγόροι Ηρακλείου Κρήτης, ο Π. Αντιδήμαρχος Ηρακλείου Ξυριτάκης, η Παιδαγωγική Ακαδημία Λαμίας, η Κίνηση για την υπεράσπιση Κοινωνικών και Πολιτικών δικαιωμάτων, οι Πράσινοι (Grael) Ευρωβουλευτές με σχετική επερώτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Ανανεωτική Αριστερά και μ' ερώτηση στην Βουλή του Α. Κόρκου.

Καλλιτέχνες και δημοσιογράφοι μ' επικεφαλής τον φίλο του Γ. Βότση.

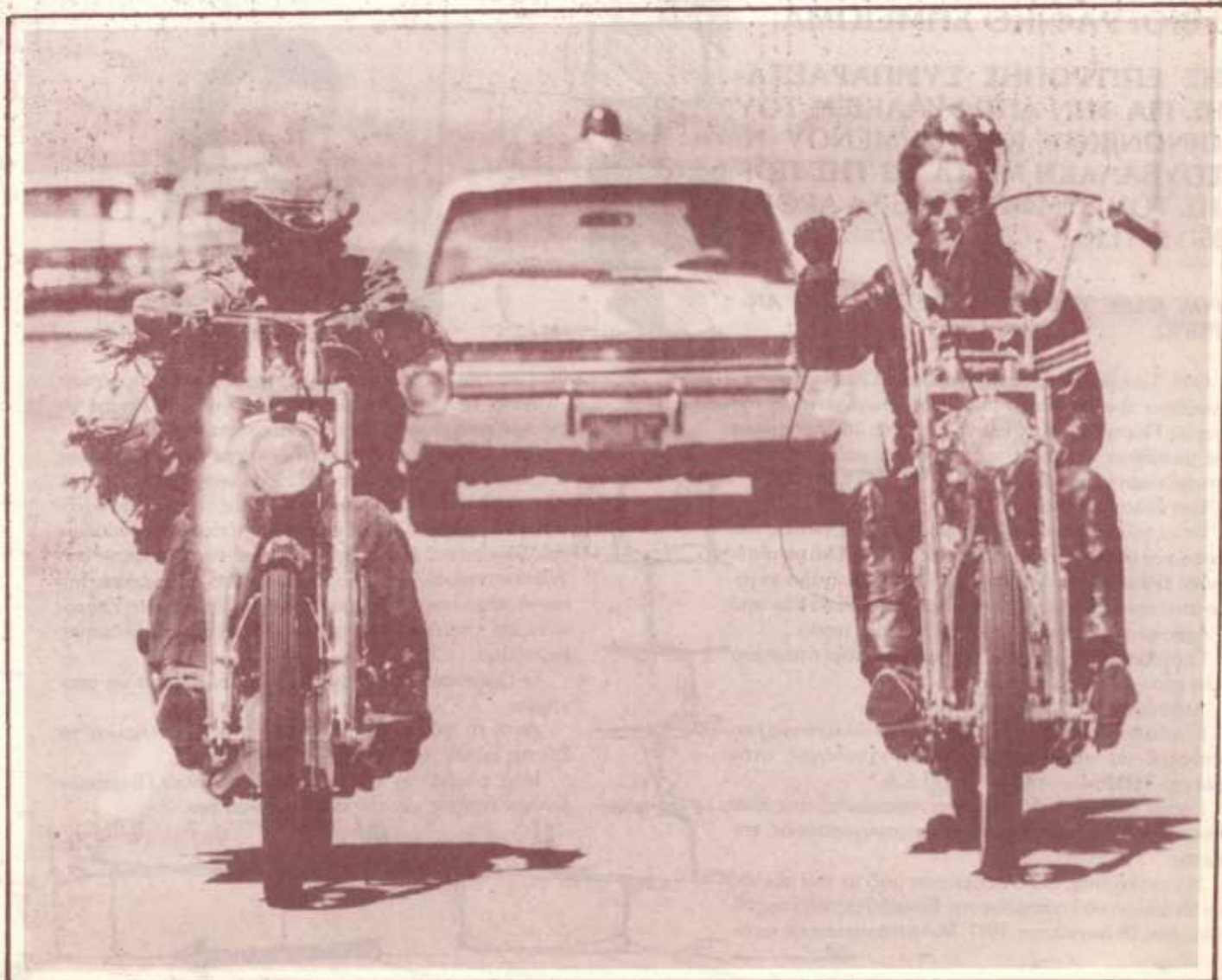
Αυτή τη στιγμή με βάσει τα πιο πάνω άρθρα ζητούμε από την Ελληνική Δικαιοσύνη να εφαρμόσει και στην περίπτωση του Ν. Τσουβαλάκη την ίση μεταχείριση και να τον αποφυλακίσει αμέσως διότι συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υφ' όρου απόλυσή του.

Ευελπιστούμε στην ηθική συμπαράστασή σας.

Η Επιτροπή συμπαράστασης

Easy Riders

ΕΜΒΡΥΟ

ΑΡΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 3

ΕΜΒΡΥΟ

ΚΑΡΑΤΖΑ 61
21200 ΑΡΤΟΣ

ΙΝΑΧΟΥ 110
21200 ΑΡΤΟΣ

EMBRYO

francois mas

